

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 75 - březen 2014

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

KARNEVAL

SE POVEDL...

STR. 35

PÁR SLOV ÚVODEM

Další číslo Puclíka je na světě! Je v pořadí sedmdesáté páté a mapuje období od vánočních svátků do jarních prázdnin. I když jsme si té pravé zimy letos moc neužili, na akce a události bylo uplynulé období docela bohaté, a tak jsme opět měli o čem psát...

Velice zdařilou akcí byly například Masopustní radovánky, při kterých si všechny děti z prvního stupně usmažily svůj vlastní koblížek a které byly zakončeny krásným karnevalem. Máme za sebou také spoustu soutěží, ve kterých byli naši žáci úspěšní, máme dokonce mistra České republiky z halového mistrovství v atletice, bodovali jsme v soutěžích z oblasti informatiky, zapisovali jsme prvňáčky... O tom všem i o mnoha dalších akcích se v tomto čísle dočtete.

No a když se podíváme trošku před sebe, je jasné, že nás kromě jara, které se neodvratně hlásí o slovo, čeká spousta zajímavých a důležitých událostí, takže se ani v blízké budoucnosti nudit rozhodně nebudeme. Puclík bude samozřejmě při tom.

Přejeme všem příjemné počteníčko...

Redakce

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 16. 04. 2014 Příjímání pohovory do specializované třídy
- 17.-18. 04. 2014 Velikonoční prázdniny
- 21. 04. 2014 Velikonoční pondělí
- 22. 04. 2014 Příjímání zkoušky na střední školy
- 01. 05. 2014 Svátek práce
- 08. 05. 2014 Státní svátek – Den vítězství

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Třída 9.C se vydala před Vánocemi na besídku na gymnázium a na její závěr asi nezapomenou ani ti, kteří u konce už poklímávali. Při posledních tónech České mše vánoční se totiž pan sbormistr rozpráhl umělecky tak velkolepě, že spadnul ze stupínku a skončil v náručí Vojty Dvořáka. Oba si poté srdečně popřáli hezké Vánoce a jaké bylo překvapení, když došlo na vzájemné představování - ozvalo se totiž: „Dvořák!“ a „Dvořák!“ ☺ Je nám to úplně jasné, Vojto - nějakýho sbormistra, co by se jmenoval třeba Novák, bys určitě s takovým nasazením do náruče nechtal...
- Paní učitelka Pinterová se onehdá při výuce v 8.C poněkud více roznhla nad přístupem žáků k učivu angličtiny. Ve vedlejší třídě učila paní učitelka Marcela Slámová - třídní 8.C, která i přes zeď zaslechla, že se něco děje, tak se ihned po zvonění vydala do své třídy zjistit, kdo zase zlobil, a podpořit paní učitelku Pinterovou. Ta byla ovšem v takové ráži ☺, že když neobhá paní učitelka Slámová otevřela dveře s dobrým úmyslem jí pomoci, dostalo se jí rázného povelu: „Zalez!“ Paní učitelka Slámová je zkrátka taková drobnější osůbka, takže ji paní učitelka Pinterová považovala za nějakého přestávkově „vlezlého“ žáka. Ještě štěstí, že vzduchem zrovna neletělo pár facek ☺.
- Vláďa Peňáz a Tom Rolínek z 9.C jsou opravdu dochvilní a zodpovědní chlapci. Nedávno se jim ale nepodařilo stihnout hodinu náboženství zcela včas, a proto se rozhodli nezdržovat se obíháním školy a využít pomoci dalšího obětavého chlapce - Vašíka Krále z 8.B. Zatímco pan děkan zapisoval u stolečku docházku, Vašík oběma kamarádům ochotně otevřel okno (naštěstí v přízemí ☺), aby mohli do hodiny nepozorovaně vlézt a neměli čárku za absenci či pozdní příchod. Celá operace by bývala proběhla zdařile, kdyby nebylo pana učitele Jurka, který si zrovna vykračoval kolem školy a čtyři nohy trčící z okna se mu zdály podezřelé. Hodinu náboženství tak během chvilky navštívili nejen oba chlapci, ale i pan učitel Jurek a vzápětí i pan školník. Nic netušící pan děkan se nestačil divit, když zjistil, kudyže mu dítko na výuku náboženství přicházejí ☺...

OBSAH

▪ Pár slov úvodem	2
▪ Co nás čeká	2
▪ Puclíkova šuškárna	2
▪ Zima nezima	3
▪ Za vítězství do Prahy	4
▪ Mokré vysvědčení z Poličky	5
▪ Diskotéka s Davidem	6
▪ Drogy kolem nás	7
▪ Moodle	8
▪ Karel je mistr republiky	9
▪ Já jsem já... ..	10
▪ Hry a klamy	11
▪ Anketa	12
▪ Sloupečky	14
▪ Mladý Demosthenes	15
▪ Kroužky na středních školách	16
▪ (Ne)obyčejný kluk	17
▪ Vyzvídali jsme... ..	18
▪ Zimní olympiáda	22
▪ U zápisu s včelími medvídky	23
▪ Adopce na dálku	24
▪ S Vysočinou bezpečně na internetu ..	25
▪ Tajemná historie	26
▪ Žákovská knihovna	28
▪ Ekofanda	30
▪ Soutěžíme	34
▪ Karneval a laserová show	35
▪ Angličtina nás baví	36
▪ Už čtu sám	36
▪ Čaj o páté	37
▪ Netradiční vyučování ve 2.A	38
▪ Výstava Rok na vsi	39
▪ Tajemství školní půdy	40
▪ Školní sběr	41
▪ Okénko ZŠ Slavkovice	42

ZIMA NEZIMA...

Jestli jste letos od Ježíška dostali nové sánky nebo lyže, tak jste si jich nejspíš moc neužili. Se sněhulákem byla taky docela potíž, takže kdo zaváhal v těch několika sněhových dnech, ten měl prostě smůlu. Podle kalendáře sice zima proběhla, ale venku to zimně moc nevypadalo. Naopak jste v lednu klidně mohli venku potkat cyklisty nebo vidět kluky, jak na hřišti hrají fotbal. Byla to taková zima nezima.

Na školních internetových stránkách se začátkem února objevila veřejná anketa, ve které jsme zjišťovali, jak lidé letošní netradiční zimu vnímali. Za pět týdnů se do ní zapojilo přes 400 lidí, což je celkem slušný vzorek k posouzení odpovědí. Docela nás překvapilo, že zklamána nebyla ani celá polovina odpovídajících – pouze 42,9 procent účastníků ankety si posteskl, že se nedaly realizovat obvyklé zimní sporty a radovánky, protože zkrátka chyběl sníh.

Nadpoloviční většina účastníků ankety – 57,1 % – si na letošní zimu nestěžovala. Buď jim to bylo úplně jedno (25,6 %), nebo zimu jako roční období nemají vůbec rádi, takže jim zima nezima absolutně nevadila (31,5 %).

Příroda si s námi tedy zahrála podle svých not a těžko říct, jestli dělala dobře nebo špatně. V každém případě je teď před námi jaro, a tak můžeme doufat, že to už proběhne podle všech místních zvyklostí. Těšme se tedy na sluníčko, teplo, zelenou barvu, zpěv ptáků a doufejme, že tentokrát to příroda neodflákne...

Zdeněk Havlík

Co říkáte na letošní zimu?

Mrzí mě, že není sníh - koulavačka, sněhulák nebo sánky se bez sněhu nedají realizovat.

173

42.9 %

Zimu nesnáším, takže mi ta letošní bez sněhu vůbec nevadí.

127

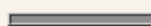
31.5 %

Je mi to fuk, hlavně ať už je jaro...

103

25.6 %

Počet hlasujících: 403

První hlas: Neděle, 09 Únor 2014 18:23

Poslední hlas: Čtvrtek, 13 Březen 2014 13:00

Marie Novotná, 9.C

ZA VÍTĚZSTVÍ DO PRAHY

VÍTĚZSTVÍ V SOUTĚŽI SOS VYNESLO TŘÍDĚ 9.C VÝLET DO PRAHY

Jako výhru ve školním kole soutěže SOS získala naše třída 9.C výlet do Prahy. Když přišel ten očekávaný den, sešli jsme se na nádraží a mohli jsme vyrazit do víru velkoměsta. Asi nejvíc jsme se těšili na cestu vlakem, protože co si budeme namlouvat, na tu se těší každý...

li papír s otázkami, na které jsme museli hledat odpovědi po celém muzeu. Dozvěděli jsme se díky tomu spoustu věcí od vzniku četnictva až po současnou dobu a naše policisty. Nakonec jsme vše vyhodnotili a spokojeně a s nadšením se vrhli na poslední zastávku našeho výletu, přestože některým už nezbývalo moc sil a spouště z nás se chtělo spát. Co si budeme namlouvat, takový Aquapalace a potom Muzeum Policie dokáže člověka pořádně unavit ☺.

Třetím a zároveň posledním bodem našeho programu byla návštěva nákupního centra Palladium. Mnozí z nás si totiž návštěvu Prahy spojují právě s nákupy a návštěvou KFC.

Prvním bodem našeho programu byla návštěva Aquapalace Praha v Čestlicích. Každý z nás se tam moc těšil a návštěva tohoto podniku naplnila naše očekávání. Dvě hodiny jsme všichni zkoumali celý velký areál a užívali si tobogánů. Dokonce i paní učitelky si neodpustily návštěvu tobogánů ☺. Všechny nás to tam moc bavilo a dvě hodiny pro mnohé z nás byly poněkud nedostačující. Nicméně čas nás tížil a my se museli přesunout do povinné části našeho výletu a to bylo Muzeum Policie ČR.

Nikomu z nás se tam nechtělo, ale nakonec to až tak špatné nebylo. Na začátku jsme dosta-

Během rozchodu si tak každý mohl dělat, co bylo jeho srdci nejmilejší. Někteří nakoupili dárky pro celou rodinu, někteří jen pro sebe a někdo se těšil

jen na to, až se nají v KFC nebo dalších fastfoodech.

Potom už jsme se jen přesunuli na vlak a plni zážitků odcestovali zase zpátky na Vysočinu.

Výlet se nám všem moc líbil a děkujeme paní učitelce Hnízdilové a Knapčokové za jeho zrealizování.

MOKRÉ VYSVĚDČENÍ Z POLIČKY

Tereza Kubíková, 4.B

Náš plavecký kurs začal už na podzim a trval deset týdnů. Každý čtvrtek ráno jsme se scházeli na autobusovém nádraží a krásně vytopený autobus nás zavezl do Poličky až před bazén. Všichni jsme se rozběhli do šaten převléknout se a osprchovat. Pak jsme nedočkavě vyhlíželi paní plavčice, které nás rozdělily do družstev.

Moje družstvo mělo název Mořský koník a paní plavčici jsme znali už z loňska. Byla prima a všichni ji měli moc rádi. Zažili jsme s ní spoustu legrace. Během každého plaveckého výcviku byla suchá a mokrá přestávka. Po skončení jsme se šli osprchovat a převléci. Při zpáteční cestě autobusem do Nového Města jsme svačili a odpočívali. Když jsme přijeli do školy, pokračovalo normální vyučování.

Celý výcvik strašně rychle utekl, ale naučili jsme se spoustu plaveckých stylů a další užitečné věci. Budeme na něj dlouho vzpomínat. Na památku doslat každý účastník i svoje „Mokré vysvědčení“.

DISKOTÉKA

Radka Křížová, 9.C

S DAVIDEM

Také v letošním školním roce uspořádal Puclík pro žáky 6. až 9. tříd diskotéku, která se jako vždy konala těsně před vánočními svátky. Opět na nás čekala spousta dobré muziky, písničky na přání, úžasné taneční kreace, ale také několik soutěží a s nimi sladké odměny...

Termín tentokrát padl na úterý 17. prosince a něco málo před čtvrtou hodinou odpolední se

do kulturního domu začali scházet žáci a učitelé naší školy. Během chvíle zaplnili celý

sál a se čtvrtou hodinou odpolední to všechno začalo. Slovo převzal DJ David Hamerský, který se i letos staral o hudbu. Ze začátku se nikomu tancovat moc nechtělo, to bývá tradiční skoro na každé školní diskotéce, nakonec si však většina dala říct a parket se přece jenom zaplnil. Když se zábava pořádně rozběhla, bylo načase si trochu zasoutěžit. Ke slovu se tedy dostala tradiční vánoční štafeta.

Pravidelní návštěvníci vědí, že štafeta se skládá z pěti úkolů. Na start se tedy postavilo pět statečných z každé třídy. Sou-

těžilo se ve dvou kategoriích – v první byli zastoupeni žáci 6. a 7. tříd, ve druhé pak osmáci a deváťáci. Prvním úkolem štafety bylo dostat kapra (no, spíše balónek ☺) do koše za pomoci florbalčky. Všichni se prali statečně a na řadu přišel druhý úkol. Nebylo to nic jiného, než uloveného kapra „oškubat“. Když už byli všichni kapři doslova „staženi z kůže“, mohli jsme přejít k úkolu číslo tři.

K Vánocům neodmyslitelně patří i adventní věnec a svíčky. No a třetím úkolem tedy nebylo nic jiného, než zapálit svíčku. Ovšem mělo to svůj háček. Směli jste k tomu použít jen jednu ruku. Nakonec přece jenom hořely všechny svíčky, ale to už se chystal čtvrtý úkol. Letošní zima byla na sních chudá, ale sněhulák se dá přece postavit i z plastelíny. Už tedy asi tušíte, co bylo dalším úkolem. Ano, stavěl se plastelínový sněhulák.

No a protože k Vánocům patří i cukroví a různé dobroty, tak

poslední úkol se nesl v tomto duchu. Vaším úkolem bylo sníst větrník bez pomoci rukou. Všichni se snažili, co jim síly i žaludky stačily ☺, ale vítěz může být jen jeden. Klání šestáků a sedmáků nakonec vyhrála třída 6.C a v souboji osmých a devátých tříd zvítězila třída 9.C. Byli fakt dobří!!!

Odpoledne se tímto přehouplo do druhé poloviny a s ubývajícím časem přibývalo písniček na přání. Čas pro diskotéku byl ale jasně vymezen, a tak se úderem sedmé hodiny najednou v sále rozhostilo ticho a všichni návštěvníci se pomalu trousili domů.

Tak zase za rok...

DROGY KOLEM NÁS

Michaela Heralová, 7.B

Pod slovem drogy si každý z nás představí něco jiného. Ale my jsme se tentokrát při dalším setkání s CéPěčkem bavili o kofeinu, cigaretách a hlavně o alkoholu.

V první části programu jsme si jako vždy vyrobili cedulky se jménem a připsali jsme i nějaký nápoj, který máme rádi. Poté jsme měli na podlaze obraz člověka (v první chvíli to

vypadalo, jako kdyby skočil z jedenáctého patra ☺) a měli jsme za úkol napsat, co se nám může dostat do těla.

Potom přišla ta zábavnější část. Vytvořili jsme tři skupinky - klid'asové, nerozhodní a ti, co mají jasno. Klid'asové nebo ti, co mají jasno, měli zlákat na svou stranu nerozhodné, aby se přidali a napili se alkoholu. Všichni se pak stejně zařadili

do skupiny, kam patří lidé, kteří se nestanou opilci, ale ani nezůstanou na mlíku. Také jsme se mohli anonymně zeptat na otázky, které nás zajímaly (třeba jak zjistím, že jsem závislá, nebo jak těžké je odvykat).

Poslední částí byly scénky, kdy se někdo chce dostat do party a podstupuje nějakou zkoušku spjatou s drogami.

ELEKTRONICKÝ VÝUKOVÝ PORTÁL

Mgr.
Miroslav Sláma

Šestým rokem provozujeme u nás ve škole elektronický výukový portál Moodle. Kromě prezenční formy výuky nám umožňuje vzdělávání žáků jinou formou, která více respektuje individuální tempo a vhodně tak doplňuje klasickou výuku.

V současné době systém využíváme především pro vkládání studijních materiálů, odevzdávání a známkování prací, testování a automatické opravování, publikování anket a diskusí, hlasování a komunikaci.

Žáci, kteří systém využívají, oceňují především okamžitou dostupnost materiálů a to zpětně za celý rok, učitelé pak mohou prokazatelně evidovat práci žáka během školního roku. Rodiče mohou sledovat výuku po jednotlivých týdnech a to je velmi cenné zvláště v dnešní době, kdy žáci nepoužívají pouze jednu učebnici, ale učitelé vybírají z mnoha dostupných papírových a elektronických zdrojů.

Systém Moodle prokazatelně zvyšuje efektivitu vzdělávacího procesu a při přechodu na střední školu nabízí žákům známé prostředí. Systém pra-

videlně aktualizujeme a z poslední analýzy provozu vybíráme zajímavé údaje.

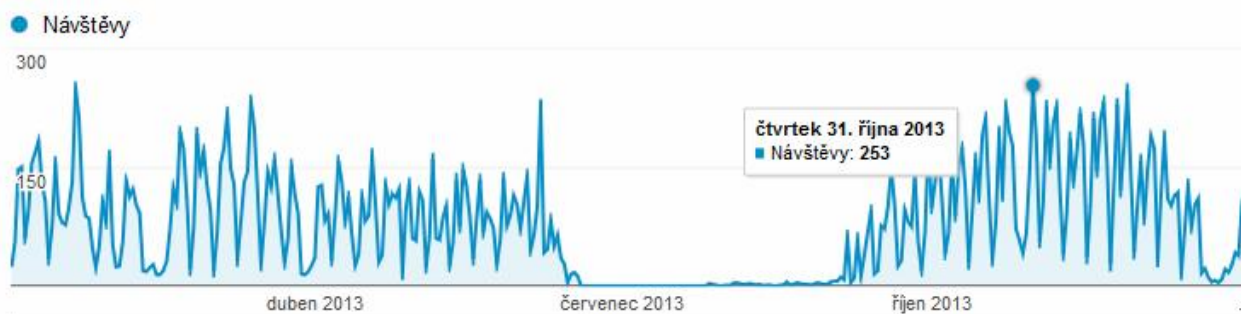

Od začátku kalendářního roku 2013 navštívilo stránky elektronického výukového portálu 28 074 návštěvníků. Z tohoto

počtu bylo pak unikátních návštěvníků 4 603. Bylo zobrazeno 215 732 stránek a každá návštěva v průměru zobrazila téměř 8 stránek a strávila v systému 8 minut.

Nejrozšířenějším prohlížečem se stal Firefox (50%), dále Google Chrome (38%) a Internet Explorer (9,5%). Naši návštěvníci nejčastěji používají operační systém Windows, dále Macintosh a Android. Dále se potvrzuje dlouhodobý trend, kdy stále narůstají přístupy z mobilních zařízení – telefonů a tabletů.

Nejrozšířenější mobilní operační systémy jsou Android, Windows Phone a Symbian. Nejvíce návštěv bylo na portálu 31. října 2013, kdy jej navštívilo 253 uživatelů.

KAREL JE MISTR REPUBLIKY

PaedDr. Miroslav Jurek

Ve dnech 1. a 2. března 2014 se konalo v Jablonci nad Nisou halové mistrovství ČR v atletice žáků, kterého se zúčastnil i žák 9.A naší školy Karel Kulíšek...

Na nejdelších tratích 1500 a 3000 metrů si poměřil síly s nejlepšími reprezentanty krajů a jeho výkony byly vynikající. Nejprve v sobotu v běhu na 1500 metrů obsadil 2. místo a následující den na dvojnásobné trati exceloval, **stal se mistrem republiky a jeho čas 9:49 je v žákovských tabulkách vůbec nejlepší!**

Je vidět, že i na naší škole, která se zaměřuje na výuku výpočetní techniky, se může zrodit talent, o kterém v budoucnu ještě určitě uslyšíme. Zeptali jsme se Karla na jeho dojmy a zážitky...

- **Karle, jak ses dostal k atletice?**

Dříve jsem hrál fotbal, ale po přespolních bězích, které jsem absolvoval za školu, mě přemlouvala paní učitelka Kovačičová, abych se dal na atletiku. Tak jsem začal od října trénovat u pana Hubáčka.

- **Kolik závodů za sebou máš?**

Vlastně jenom tři. V Praze na krajském přeboru Vysočiny jsem vyhrál 1500 metrů v čase 4:34, byl jsem moc rád. V těch dalších, také v Praze, jsem se ještě zlepšil na 4:30 a byl to vůbec nejlepší čas u nás.

- **A co mistrovství ČR?**

To bylo v Jablonci nad Nisou a běžel jsem dvakrát. Na 1500 m jsem to takticky nezvládl, nechal jsem se na úzkém oválu „zavřít“ a byl jsem „až“ druhý. Ale na tři kilometry jsem si to vynahradil, vyhrál jsem a můj čas 9:49 zatím nikdo nepřekonal.

- **Takže fotbal už není aktuální?**

Ve fotbale jde o nohy a o ty bych nerad přišel. Teď je na prvním místě atletika, té se chci věnovat naplno.

- **Jak často trénuješ?**

Třikrát týdně, ale asi to nebude stačit.

- **Dlouhé běhy „bolí“, je to dřina, nevádí ti to?**

Vůbec ne, já si běhání a dlouhé běhy naplno užívám, běžím, co to dá.

- **Kam bys to nejraději ve sportu dotáhl?**

Na mistrovství světa. Abych tam těm černochům ukázal, že i bílí umějí běžet :o))).

Barbora
Mikešová, 6.C

JÁ JSEM JÁ

ALE KDO TO VLASTNĚ JE?

Centrum prevence CéPéčko si pro žáky šestých tříd naší školy připravilo další program, tentokrát na téma Já jsem já - ale kdo to vlastně je? Programem nás opět jako minule přišly provázet Ivona a Petra...

První hodinu jsme si napsali svoje jména na cedulky a k tomu jsme tam měli napsat, co si myslíme, že je důležité k životu. Pak jsme se vzájemně představili a řekli si, co jsme si na cedulky napsali a co je tedy podle nás k životu potřebné.

V první hře jsme šli do galerie – tedy jenom jako, pouze jsme si to měli představit. Pózovali jsme a předváděli obrazy a sochy z neznámého materiálu. Pak jsme dostali formulář, kde jsme měli vyplnit, co se nám líbí na našem vzhledu, jaké máme dobré vlastnosti a co přinášíme do kolektivu. Když jsme formulář vyplnili,

nemuseli jsme ho číst, strčili jsme ho do kapsy a na řadě byla další aktivita.

Měli jsme si vybrat z naší třídy někoho, o kom si myslíme, že se nám vlastnostmi podobá. Byli jsme ve dvojicích, jedna byla i trojice. Protože už byl konec hodiny, daly nám Ivona a Petra úkol: ve dvojicích a trojici jsme měli vymyslet, co máme společného a zároveň v čem se lišíme. Začala přestávka a my se začali domlouvat, co řekneme. Po chvíli zazvonilo na hodinu a program pokračoval.

Jako první jsme si řekli, co jsme vymysleli přes přestávku.

Byla to docela legrace. Pak jsme si ve dvojici či trojici sedli naproti sobě, jeden předváděl a druhý to měl přesně po něm opakovat, aby to vypadalo, že se koukáme do zrcadla. Když jsme si to nacvičili, sedli jsme si všichni do kroužku, jeden se otočil a jeden, kterého Ivona vybrala, předváděl a opakovala to po něm celá třída. Ten, kdo byl otočený, měl poznat, kdo předvádí. Bylo to docela těžké, sama jsem si to vyzkoušela.

Před další přestávkou nám Ivona a Petra řekly, ať si ve dvojicích vymyslíme, co budeme dělat za deset let, a tak jsme usilovně přemýšleli. Potom nás už čekala poslední hodina s CéPéčkem. Jako první jsme si ukazovali, co si myslíme, že bude dělat ten druhý za deset let podle jeho vlastností. Bylo to zajímavé.

Naší předposlední činností bylo, že nám Ivona rozdala dotazníky, které jsme dříve vyplňovali o sobě, a teď jsme je měli vyplnit o tom druhém. Při poslední hře jsme zavřeli oči a měli jsme podle hlasu, smíchu a kašlání zjistit, kdo ze třídy mluví.

Pak už jsme jen dostali formuláře, co o nás vyplňoval ten druhý, a byl konec. Všichni doufáme, že Petra a Ivona za námi zase přijdou.

**Dotýkat se
exponátů
přikázáno!
pro děti
i dospělé!**

IQ PARK hry a klamy

24. března 2014
po první vyučovací
hodině se
všichni přítomní
žáci třídy 6.A a 8.A
společně s paní
učitelkou Grego-
rovou a Janíčko-
vou vydali ke kul-
turnímu domu...

Zde už na nás čekal autobus, který nás přepravil do Žďáru nad Sázavou do IQ parku - tedy do areálu firmy Zdar. Když si všichni odložili své bundy, kabáty, popřípadě vesty (na to, že byl únor, bylo opravdu vydařeně teplé počasí), přesunuli jsme se do místností, kde už na nás čekala zábava i ponaučení.

Většina žáků našla zálibu ve stěně, do které jste se mohli obtisknout, někteří dali přednost klamům a jiným hrám. Někomu se zalíbila jedna aktivita, kterou zkoušel neustále dokola, a někdo cestoval mezi všemi místnostmi a zkoušel všechno možné.

Myslím si, že času byl dostatek, abychom si stihli vyzkoušet všechno. Do školy jsme se

stihli dostat ještě na konec čtvrté vyučovací hodiny. Náramně jsme si to užili. Myslím si, že všichni zjistili, kam až jejich inteligence sahá, co by

zvládli vyřešit a co ne. Výlet byl prostě vydařený po všech stránkách.

Anna Bílková, 8.A

PIŠKVORKY PODEVÁTÉ

Tereza Šebková, 7.B

Už podeváté jsme se sešli na turnaji časopisu Puclík v elektronických piškvorkách. Letos byla účast opravdu veliká, celkem se sešlo 32 soutěžících.

Nejmladších účastníků ze 4. a 5. tříd bylo dvanáct a bojovali ze všech sil. Na 1. místě skončil Šimon Jurda ze 4.A, 2.

místo patřilo Jiřímu Bukáčkovi ze 4.A a 3. místo obsadila Valérie Budíková ze 4.B.

Ve starší kategorii 6.-9. tříd se sešlo dvacet soutěžících. Soutboje byly dlouhé a urputné, všichni se snažili vyhrát. Nejlepším piškvorkářem se nakonec stal Petr Jež z 9.C, druhé

místo obsadil Ondřej Ševčík z 9.C a třetí skončil Honza Bartoň ze 7.B.

Výherci dostali od redakce Puclíka odměnu za svoje skvělé výkony. Všem zúčastněným děkujeme a doufáme, že i v příštím – desátém ročníku se setkáme v tak hojném počtu ☺.

ANKETA

TENTOKRÁT O HRÁCH

NAŠE OTÁZKY - VAŠE NÁZORY - JAK TO VIDÍ ŽÁCI A UČITELÉ

Člověk je hravý tvor, i když si to někdy – obzvláště v pokročilejším věku – nechce třeba veřejně přiznat. Ale schválně, kluci, nepřistihli jste například někdy tatínka, jak si zaujatě hraje s vaším vláčkem, když si myslí, že ho nikdo nevidí? A co takhle vrtulník na dálkové ovládání nebo autodráha? To je pro tatínky přímo neodolatelné lákadlo. My jsme se ale tentokrát v naší anketě zajímali o to, jaké vás baví karetní a deskové hry. Až na výjimky se opakovaly stále tytéž, které můžeme tedy považovat za nejoblíbenější a nesmrtelné...

- 1. otázka:** Jaká je vaše nejoblíbenější karetní a jaká desková hra?
- 2. otázka:** Máte k nějaké hře odpor?
- 3. otázka:** Hrajete raději Prší nebo Člověče, nezlob se?
- 4. otázka:** Máte raději karetní nebo deskové hry?

ŽÁCI

Anežka Šebková, 6.B

1. Za karetní hry je to Žolík, ale z deskových her to jsou určitě Dostihy a sázky, protože tam jsou koně ☺.
2. Žádná hra mi nijak zvlášť nevadí.
3. Oblíbenější je asi Prší.
4. Mám raději karty, ty se dají vzít všude s sebou ☺.
4. Karetní hry může hrát více hráčů, takže mám raději karty.

Josef Kocanda, 4.B

1. Mám rád Monopoly a Prší.
2. Nedá se říct, že bych nějakou hru neměl rád.
3. Vzhledem k tomu, že Prší je moje nejoblíbenější hra, tak ji mám radši než Člověče, nezlob se.

4. Mám radši deskové hry, baví mě házet kostkou ☺.

Alexandra Bártová, 5.B

1. Nejoblíbenější karetní hrou je pro mě Kent, z deskových her mám ráda Carcassone.
2. Mám ráda všechny hry, k žádné nemám vyloženě odpor.
3. Radši si zahraju asi Člověče, nezlob se.

Andrea Kotovicová, 7.A

1. Mám ráda klasiku, takže Prší a Člověče, nezlob se.
2. Asi mám ráda všechny hry, žádná mi nevadí.
3. Mám ráda oboje, ale radši asi Člověče, nezlob se. Jsou tam ty figurky ☺.
4. Upřednostňuji deskové hry.

Filip Kulíšek, 9.C

1. Z karetních her mám nejradši Pokr a deskové hry nehraju.
2. Člověče, nezlob se. To je hrozně debilní hra...
3. Protože Člověče nesnáším, tak mám radši Prší.
4. Deskové hry nehraju, takže logicky mám radši karty. Ty jsou navíc i lépe přenosné.

Kateřina Brožová, 8.B

1. Nejradši z karetních her mám Prší, z deskových her pak Dámu.
2. Nikdy jsem nepochopila Šachy ☺.
3. Mám ráda jak Prší, tak Člověče, ale radši mám asi Člověče.
4. Víc mě baví deskové hry.

Josef Dostál, 6.A

1. Nejoblíbenější hry pro mě jsou Dostihy a sázky a Prší.
2. Hraju všechno, nic mi nevadí.
3. Určitě mám radši Prší, to je prostě lepší ☺.

4. Asi mám skoro radši karetní hry, ty mě baví víc.

Richard Bílý, 6.A

1. Mezi moje nejoblíbenější karetní hry patří Pokr a mezi deskové hry Červené eso.
2. Žádnou hru, kterou bych vyloženě nesnášel, nemám.
3. Lépe se mi hrají deskové hry.

UČITELÉ

Mgr. Jaroslava Hnízdilová

1. Já hraju hrozně ráda, pokud se mi teda podaří někoho přemluvit ☺. Z karetních her mám ráda Kanastu, ale třeba i Černého Petra. Z deskových her pak asi Aktivitu.
2. Nemám ráda Šachy, na ty mi totiž nestačí moje vědomosti ☺.
3. Raději mám Prší, hraju ho třeba s dětmi na školních výletech ☺.
4. Záleží na situaci, ale je mi to víceméně jedno.

4. Je to různé, ale radši mám spíše deskové hry. Ale na druhou stranu, karty se dají hrát všude ☺.

Mgr. Dita Machová

1. Za karetní hry to je určitě Kanasta, za deskové hry Člověče, nezlob se.
2. Ráda hraju všechny hry.
3. Mám radši Člověče, nezlob se.
4. Upřednostňuji karetní hry. Jsou kratší.

PaedDr. Miroslav Jurek

1. Nejoblíbenější karetní hra je Prší a z deskových her to jsou Šachy.
2. Moje dcera se mě snažila naučit Dostihy a sázky, ale nikdy jsem je nepochopil, takže je ani nemám rád.
3. Mám radši deskové hry, takže upřednostňuji Člověče, nezlob se.
4. Mám raději deskové hry.

Mgr. Eva Ficová

1. Já už teď moc nehraju, ale nejradši mám asi Pexeso, pokud se dá považovat za karetní hru. No a z deskových her? My jsme dřív hodně hrávali Kloboučku, hop!, tak asi to ☺.
2. Nemám žádnou hru, kterou bych neměla ráda.
3. Já osobně mám asi radši Člověče, nezlob se.

Anketu připravily Radka Křížová, 9.C a Tereza Šebková, 7.B

HRY SLOUPEČKY

Iva Mrkvičková, 9.A

DVA NÁZORY

Mgr. Dagmar Svobodová

NA JEDEN PROBLÉM OČIMA UČITELE A ŽÁKA

Každý z nás si občas rád hraje. Není to tím, že někdo zůstane dítětem až do smrti, ale tím, že zábava a radost ze hry patří k životu stejně jako všechno ostatní. Jsou hry, které jsou spjaty pouze s určitou věkovou skupinou a dál nesahají, a jsou jiné hry, které si občas zahrají lidé bez ohledu na věk. Klasické stolní deskové hry nebo karty jsou v dnešní době často zatlačovány do pozadí moderními elektronickými hrami, ale čas od času i ten největší „paříč“ usedne při nějaké zvláštní příležitosti s partou kamarádů ke stolu a začne házet kostkou nebo svírat v ruce vějíř karet. A jak si hrály a hrají Iva s Darkou?

IVA

„Já už tyhle dětské hry nehraju!“ To by mnozí z nás mohli říct, aby se cítili dospělejší, ale ruku na srdce - vážně? Jistě, v dnešní době plné počítačů, suprových mobilů a tabletů, kde se dobře zabavíme i motáním toaletáku nebo staráním se o mimozemšťana (Pou) se zdá, že stolní hry už nejsou ono. Podle mě jsou ale počítačové hry přeceňované (i když sama v jednom kuse hraju na mobilu Solitare ☺).

Člověče, nezlob se nebo tzv. Žížaly jsou hry mého „mládí“. Doted' si vybavuji, jak jsem se dokázala rozzuřit, když někdo vyhodil moji figurku z pole a já musela začínat od začátku. Byla to vážně otrava a já se pak snažila za každou cenu pomstít mému protivníkovi.

Když mi bylo asi osm, stal se ze mě pořádný hráč - rváč. Nejčastěji jsme hrávali kostky, pak přišly na řadu karty (kde jsem samozřejmě jako správný karbaník vyhrávala ☺) a nakonec jsme dělali u babičky turnaje v Dámě nebo Šachu. Musím přiznat, že ty poslední dvě mi nejdou doted' ☺.

Trochu lituji toho, že už na takové hry není moc času... Nejspíš by škola měla mít o jednu nebo dvě hodiny méně a pak by se určitě nějaký ten čas našel ☺. V poslední době jsem si hodně oblíbila Česko - asi hlavně proto, že po nějakém čase člověk zná odpověď už před tím, než dočte otázku ☺. Na druhou stranu se hrou Aktivita mám jeden malý (obrovský!!) problém: pantomima!!! To je moje noční můra! Tehdy mi za-

čne mozek pracovat až moc dobře a já pak nemám ponětí, cože to mám předvádět.

I přes nedostatek času a lenost mě však někdy někdo přemluví, abych si zahrála, a já pak zařídím, aby toho ten dotyčný litoval ☺. Samozřejmě že ne ničím násilným (jsem přeci mírumilovná osůbka), ale jen tím, že se budu snažit mu tu hru ztížit anebo si vítězství ukrást pro sebe ☺.

Stolní hry jsou sranda a klasika, a proto si můžete (doma, ve třídě...) jen tak pro zábavu udělat menší turnaj a užít si i bez počítačů. Prostě si sedněte a pozorujte, kdo se nechá vytočit jako první ☺.

DARKA

Kdo si hraje, nezlobí. Aspoň se to tedy říká ☺. Jenže co je to hra? Podle Wikipedie je to *činnost jednoho či více lidí, která nemusí mít konkrétní smysl, ale přitom má za cíl radost či relaxaci*. Rolí hry ve společnosti se dokonce zabývá věda zvaná ludologie! To mě osobně dost pobavilo, co všechno dneska už není vědou ☺...

Je zajímavé, že po vyslovení slova „hra“ asi 99,9 % lidí z mladší generace naskočí okamžitě spousta názvů her, ale - přiznejme si - hlavně těch počítačových. Neříkám, že jsem je nikdy nezkoušela „pařit“, leč faktem zůstává, že jsem většinou skončila na těch úplně primitivních hrách, protože hrát nějaké složitější (obzvláště když je s vámi hraje mužská část populace, která od PC odchází jen v případě naléhavých po-

třeb – tedy navštívit WC či ledničku ☺), je pro mě „mise“ sama.

V přestávkách, které trávíte s kastroly, smetákem, vysavačem a podobnými „kamarády“, se to zkrátka časově nedá. A hlavně, když už jsou všichni několik levelů před vámi (no jo, oni to nehrajou s tou horou prádla, co se samo nevyžehlí, za zády..) a vy tu ubohou němou tvář pořád nemůžete a nemůžete zastřelit, abyste do motelu vlezli oknem, se na to prostě vykašlete!

Pro ty, kteří se chtějí zasmát nahlas, ještě dodávám, že tato část hry se jmenovala „Běžná rutina“. Asi proto to pro mě byla taková fuška ☺. Ale mezi námi učiteli (dětští čtenáři tuto pasáž vynechají!!!) - zákaz tělesných trestů ve škole jsem kdysi v počátcích své učitelské kariéry kompenzovala střilením slepic. Docela dobrý ☺.

V souvislosti s mým dětstvím si vybavím deskové hry. Pro mě měly a stále (a možná čím dál víc) mají jednu obrovskou výhodu. Nejenže je nemůžete hrát sami a vaši spoluhráči nemůžou viset někde na Skypu, protože musí sedět na zadečku vedle vás, ale hlavně - musíte si na ně udělat čas a pohodu! A možná právě proto jsou tak hezké, většinou se neohrají (protože na ně

ten čas často není) a zažijete s nimi spoustu úžasných chvil.

Při pexesu si vždy vzpomenu na svého milovaného dědečka a jeho místy už opravdové zoufalství, když jsem mu před nosem hezky vyzobala skoro všechny dvojice. Hrávali jsme spolu i Vrchcáby a jeho vzorně vypracovanou tabulku na výsledky vidím dodnes ☺.

Při hrách, jako jsou Alias či Aktivita, zase vidím spoustu svých kamarádů či příbuzných při nezapomenutelných pantomimických úkolech a v souvislosti s Člověče, nezlob si asi vždy vybavím jistého nejmenovaného učitele výpočetní techniky na naší škole, který chudáky spoluhráče vyhazuje (a považte, že i třikrát!!!) těsně před domečkem ☺.

Klasické deskové hry mají prostě spoustu výhod a stojí za to si při nich občas zablblnout. A když není po ruce žádná a když ta, po které toužíte, je pro vás dost drahá nebo - nedej Bože - vám vypadl elektrický proud, zkuste to jinak. Stačí najít kus desky či tvrdého papíru a udělat si hru vlastní. Garantuji vám, že u té se nudit rozhodně nebudete ☺.

MLADÝ DEMOSTHENES

Tereza Šebková, 7.B

16. prosince 2013 se u nás ve škole konala soutěž Mladý Demosthenes, které jsem se také zúčastnila. Úkolem žáků bylo si připravit monolog na libovolné téma. Sraz všech byl v přespolce okolo půl druhé. Když jsme se sešli, vyzvedla si nás paní učitelka Marcela Slámová a mohlo se jít soutěžit.

Nejprve jsme si vylosovali čísla, která znamenala naše pořadí. V porotě seděly paní učitelky Marcela Slámová a Renata Slámová. Byli jsme rozdělení o dvou kategoriích – v první kategorii byli žáci 6.-7. tříd, ve druhé 8.-9. tříd. A pak to všechno začalo. Všichni jsme byli nervózní a těšili se, až to budeme mít za sebou.

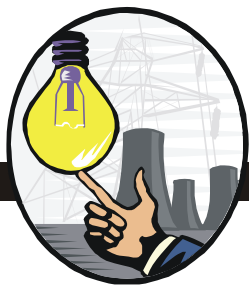
Když soutěž skončila, všichni si pořádně oddechli. Paní učitelky se odebraly „porotit“

a psát diplomy. Mezitím jsme se posilnili sladkou odměnou. Po nekonečně dlouhé době přišly konečně paní učitelky s výsledky. Určitě se musí uznat, že všichni byli moc šikovní. Ale vyhrát může jenom jeden, proto myslím, že rozhodování nebylo lehké.

V první skupině se na třetím místě umístil Michael Dvořák ze 7.B, na druhém místě Arne Němec ze 6.C a vítězkou se stala Tereza Šebková ze 7.B.

Druhá skupina to měla jednoduché, protože se přihlásili jenom dva účastníci. Určitě nebylo snadné se rozhodnout. Nakonec se na prvním místě umístil Josef Novotný z 9.A a na druhém stupínku skončil Jan Poul z 8.C.

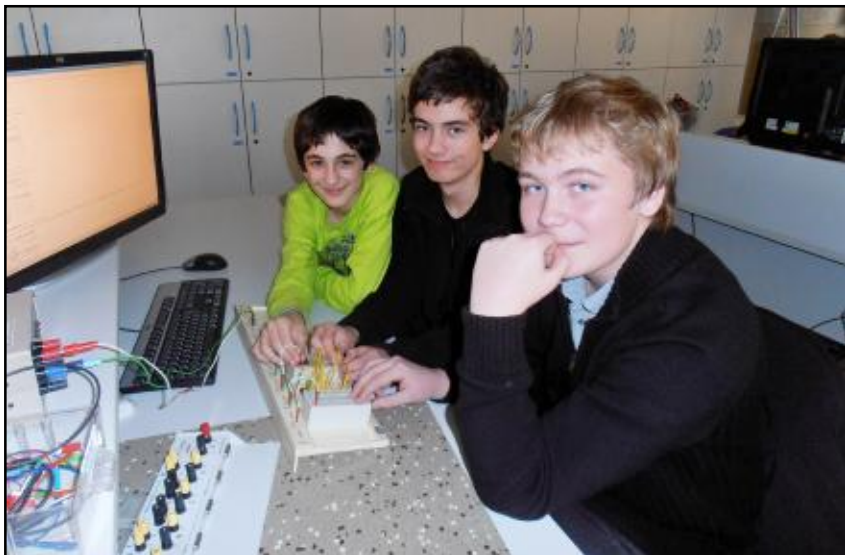
Všem účastníkům děkujeme za účast a vítězům gratulujeme a přejeme mnoho úspěchů do dalších kol!!!

KROUŽKY

NA STŘEDNÍCH ŠKOLÁCH

KROUŽKY NA SPŠ ŽDÁR NAD SÁZAVOU

V letošním školním roce dostali žáci 8. a 9. tříd možnost navštěvovat kroužky na SPŠ ve Žďáru nad Sázavou. V nabídce bylo pět kroužků - průmyslové postupy počítačové konstrukce a designu, technický kroužek, kroužek ekologie a energetiky, kroužek technické tvořivosti a kroužek mechatroniky a ro-

botiky... Schůzky probíhají vždy dvakrát za měsíc s tím, že každý navštěvuje ten kroužek, který si zvolil po prvním setkání.

V kroužku pod názvem průmyslové postupy počítačové konstrukce a designu se učíme použít program Autodesk Inventor. Náplní technického

kroužku je práce s 3D technologiemi i za pomoci 3D tiskárny. Žáci, kteří navštěvují kroužek ekologie a energetiky se seznamují s různými obnovitelnými i neobnovitelnými zdroji energií.

Kroužek technické tvořivosti probíhá v dílnách a učí se zde o výrobních technologiích používaných ve strojírenské výrobě. Mechatronika a robotika se pak zabývá konstrukcemi elektronických obvodů nebo sestavováním robota.

Vše je pojato zábavnou formou a pro žáky devátých ročníků, kteří se budou na tuto školu hlásit, mají tyto kroužky přínos i k přijímacím zkouškám. Ti, kteří navštěvují kroužek pravidelně, totiž dostanou pět bonusových bodů.

Radka Křížová, 9.C

KROUŽEK NA UČILIŠTI

Od září chodí někteří žáci ze 7. tříd s paní učitelkou Oravcovou na novoměstské učiliště a zúčastňují se kroužku s názvem obnovitelné zdroje energií aneb OZE, jak to mu říkáme my. Setkáváme se s panem učitelem Milanem Markem a také se žáky z 2. ZŠ.

Tento kroužek potrvá celkem dva roky. V první fázi budeme montovat na střechu učiliště solární panely a ve druhé části budeme například zkoumat, kolik energie bude zachyceno za den a mnohé další. Zatím zkoumáme fyzikální jevy a věci, které s tímto tématem souvisí. Například už jsme

dělali solární vařič, na kterém si jednou opečeme buřty, větrník, zasadili jsme japonské topoly, pouštěli draka a mnoho a mnoho dalšího. Některé materiály a pokusy pro nás připravili s panem učitelem Markem kluci z učiliště.

Michaela Heralová, 7.B

**LITERÁRNÍ
SOUTĚŽ
NA TÉMA KNIHY**

[(NE)OBYČEJNÝ KLUK

Beata Dudová, 7.B

Někteří z vás možná vědí, že nedávno se konala literární soutěž na téma knihy Neobyčejný kluk. Všechno to začalo vydáním nové knihy od spisovatelky R. J. Palaciové. Její kniha rozhodně stojí za přečtení...

Vypráví totiž o chlapci, který má už od narození zdeformovaný obličej a podstoupil spoustu operací. Nikdy ještě nechodil do normální školy. Brzy se ale vše změní, protože má nastoupit rovnou do 5. třídy běžné školy. Bude muset podstoupovat nátlak, posměchy a hloupé hry svých spolužáků. Nezůstane však sám, pár přátel si také najde...

A teď už k samotné soutěži. Zapojit se mohli žáci bez omezení věku. Zadání bylo jediné: přečíst si tuto knihu a napsat

k ní jednu kapitolu na libovolné téma. Výhry byly lákavé. Cenou za první místo byl zájezd pro celou třídu do Českého Švýcarska.

Popravdě každému by se takový relaxační víkend líbil, a proto se soutěže zúčastnilo hodně dětí - více než 500. I já jsem se zapojila, ale můj příspěvek vybrán nebyl.

Kdo tedy nakonec vyhrál? Hlasovalo se pomocí ankety a účastníci jako vítěze vybrali Jáchyma Heroudka ze Základní školy Rosice.

Pokud si chcete jeho vítěznou kapitolu přečíst, můžete to udělat na internetové stránce soutěže:

www.neobycejnediti.cz

VYZVÍDALI

TENTOKRÁT VYCHOVATELKA ŠD

JSME

**RADKA
MADĚROVÁ**

- má v sobě určitý literární talent – její sloh se dobře čte, není jí cizí ani poezie
- dobře tančí a umí si poradit i s choreografií – v mládí se účastnila taneční soutěží
- ráda zpívá, učila se hrát na několik hudebních nástrojů
- baví ji pěstování květin a jejich aranžmá
- váží si lidí, kteří jsou schopni udělat něco pro jiné, cení si upřímnosti a ohleduplnosti
- vadí jí lidé falešní, agresivní, arogantní a lhostejní
- umí dobře vařit, dokáže zajímavě experimentovat s přípravou masa na gril
- věnuje se sportu aktivně i pasivně – ráda jezdí na kole a hraje volejbal
- je šikovná na různé ruční práce – volné chvíle ráda věnuje vyšíváním
- nerada žehlí prádlo
- chtěla by umět anglicky
- dobře se cítí v pohodlném sportovním oblečení, které nemusí mít nic společného s módními trendy
- jejím splněným přáním je mít spokojenou a šťastnou rodinu
- ideální dovolenou je pro ni pobyt s rodinou u moře nebo někde, kde je sluníčko a teplo a kde se sama nemusí o nic starat

• nejoblíbenější:

film	Ledové ostří, Jak dostat tatínka do polepšovny
skupina	Nazareth, Kabát, Olympic
zpěvák	Bryan Adams, Pink
kniha	Nepřítel mého ne- přítele
spisovatel	Kateřina Netrusová Dick Francis
jídlo	česká kuchyně
barva	červená

Narodila jste se v Novém Městě, nebo jste se odněkud přistěhovala?

V Novém Městě jsem se narodila, ale celé své dětství jsem prožila v malé vesničce Karlov. Pro toho, kdo neví, je to u Škrdlovic nedaleko Žďáru nad Sázavou. A od roku 1990 žiji v Novém Městě.

Na co vzpomínáte ze svého dětství nejraději?

Mám prima rodiče, takže dětství jsem měla pěkné. Ráda vzpomínám na kamarády, s kterými jsem trávila spoustu

volného času venku při různých hrách. Největším trestem pro mě bylo, když jsem nesměla jít ven.

Byla pro vás škola těžká, nebo jste jí proplula bez výraznějších komplikací?

První stupeň základní školy jsem chodila do malotřídky ve Škrdlovicích. Od 5. třídy jsem jezdila do malé úžasné školy v Polničce. Měli jsme bezvadný kolektiv a zažili spoustu legrace. Střední škola mi dala zabrat. Studovala jsem textilní průmyslovku a měla technické předměty, které mě nebavily.

Po maturitě jsem se rozhodla pokračovat ve studiu na pedagogické škole. Tou jsem proplula velice lehce, ta mě bavila.

Které předměty vás ve škole bavily a které naopak?

Bavila mě výtvarná a pracovní výchova a tělocvik. K méně oblíbeným předmětům patřila fyzika a chemie.

Vyvedla jste někdy na základce nějaký průšvih, na který si stále vzpomínáte?

Na základce ne, ale na internátě na střední. S kamarádkou

rčení: „Jak si usteleš, tak si lehneš.“

Pracujete ve školní družině, což je přece jenom trošku odlišná práce od té učitelské. Nikdy jste nechtěla být učitelkou?

Když jsem byla malá, chtěla jsem být učitelkou v mateřské školce.

Myslíte, že jste se rozhodla tenkrát správně, nebo byste s dnešními zkušenostmi volila jinak?

Vzhledem k tomu, že jsem chtěla pracovat s malými dět-

Co děláte o prázdninách nebo ve volném čase? Máte nějakého koníčka?

Hodně volného času věnuji mojí rodině. Ale najdu si čas i na sebe. Jezdím na kole, chodím hrát volejbal, pěstuji květiny, ráda vyšívám, občas si něco přečtu nebo se dívám na oblíbený film. Rozhodně se nenudím.

Co vy a sport?

Sport je můj kamarád. Kromě aktivního mám ráda i ten pasivní - sledovat sportovní kanály v televizi.

Hrajete na nějaký hudební nástroj?

V současné době ne, ale učila jsem se hrát na harmoniku, klavír, kytaru a flétnu. Ale stále ráda zpívám.

Cestujete ráda? Které země jste měla možnost navštívit a kde se vám líbilo nejvíc?

Cestuji ráda jak po naší republice, tak i do zahraničí. Navštívila jsem Německo, Rakousko, Polsko, Slovensko, Holandsko, Chorvatsko, Itálii, Turecko. Nejvíc se mi líbilo asi v Chorvatsku.

Je naopak nějaká země, kterou vůbec netoužíte vidět?

Nelákají mě země, kde jsou nepokoje, únosy a ozbrojené útoky.

Jaký máte svůj osvědčený lék na špatnou náladu?

Pustím si oblíbenou muziku nebo film.

jsme si zapisovaly naše vtipné výroky na zeď a tenkrát z toho byl slušný průšvih ☺.

Nutli vás někdy rodiče do něčeho, co jste tehdy nechtěla, ale dnes už víte, že měli pravdu?

Nemůžu říct, že by mě do něčeho nutli, ale moje maminka mi připomínala jedno oblíbené

mi, určitě bych neměnila. Práce ve školní družině mě baví.

Kdyby nezáleželo na žádných předpisech nebo nařízeních, v čem byste družinu změnila, co byste dělala jinak?

V současné době máme novou krásnou družinu. Pravdou je, že se dá vždycky něco vylepšovat, udělat jinak, lépe. Ale já jsem ráda za to, co máme.

Jste dobrá kuchařka? Co má z vašeho kuchařského umění největší úspěch? A co vy sama máte ráda?

Podle ohlasů mých strávníků si myslím, že jsem dobrá kuchařka. Velký úspěch mají omáčky, zejména svíčková a také naložená masa na gril. Já mám ráda českou osvědčenou kuchyni, ale nebráním se vyzkoušet nové zajímavé recepty.

Je nějaké jídlo, které byste za žádných okolností nepozřela?

Nejsem moc vybíravá, ale co nejím, je dršťková polévka.

Prožila jste někdy nějaký adrenalinový zážitek?

Adrenalinovým zážitkem byl pro mě let letadlem. Měla jsem velké obavy, rodina mě musela dlouho přemlouvat, ale nakonec to nebylo tak hrozné ☺.

Máte doma nějaké zvířecí mazlíčky?

Máme venkovního pejska Di-nu. Je to sibiřská huska, úžasný tvoreček, v podstatě člen rodiny. A přímo v bytě máme opeřeného mazlíčka - korelu Pepi-nu.

Podařilo se vám v životě splnit si nějaký sen, po kterém jste hodně dlouho toužila?

Toužila jsem jet s rodinou na dovolenou k moři a nemuset se o nic starat, nic chystat, jen si užívat. To se mi splnilo a bylo to super.

Máte ještě nějaký nesplněný sen?

Chtěla bych umět anglicky.

Jste řidička? Pokud ano - řídíte ráda?

Řidičský průkaz vlastním, ale řídím, jen když musím. Od té doby, co mé dvě starší dcery absolvovaly úspěšně autoškolu, za volant se moc nedostanu. Ony řídí naopak velice rády.

Jak si rozumíte s moderními technologiemi? Jsou počítače, internet, chytré mobilní telefony, digitální fotoaparáty, navigace v autě... vašimi spojenci, nebo spíš protivníky?

Moderní technologie používám, ono to v dnešní době jinak ani nejde, ale občas s nimi těžce zápasím ☺.

Jaký máte vztah k přírodě?

Můj tatínek mi vštěpoval pozitivní vztah k přírodě a zůstalo mi to do dnes.

Které roční období máte nejraději?

Každé roční období je svým způsobem něčím zajímavé. Já mám ráda teplo a sluníčko, takže u mě vede léto.

Kde bychom vás zastihli o dovolené - u moře, nebo s batohem na zádech na horách?

Jak kdy, ale raději bych dala přednost moři.

Kdybyste si musela vybrat nějakou pohádkovou postavu, do

které byste se měla převtělit, která by to byla?

Když jsem byla malá, strašně se mi líbila víla Amálka a často jsem si na ni hrála.

Co vy a módní trendy, řídíte se jimi?

Moc ne. Preferuji pohodlné oblečení, ve kterém se dobře cítím.

Který film jste viděla nejvícekrát v životě a kdykoliv se na něj podíváte znovu? Čím vás tak okouzlil?

Mám více oblíbených filmů, na které se ráda dívám, ale když se zamyslím, který jsem viděla nejvícekrát, určitě by vyhrála pohádka Tři oříšky pro Popelku.

Máte nějaký oblíbený televizní seriál nebo pravidelný pořad, který se snažíte vždy sledovat?

Žádný televizní seriál pravidelně nesleduji.

Co vás v poslední době rozesmálo nebo dobře pobavilo?

Nedávno mi dcera četla vtipy z internetu a musím říct, že mě některé opravdu pobavily.

*Rozhovor připravila
Marie Novotná, 9.C*

ZIMNÍ OLYMPIÁDA

Nina Křížová, 7.B

Ve dnech 19.-24. ledna 2014 proběhla na Vysočině Zimní olympiáda dětí a mládeže ČR a některé závody se uskutečnily v našem městě. Většina závodů byla dopoledne, čtvrteční štafety se však jely až odpoledne, a tak není divu, že i já s mojí kamarádkou jsme se vyrazily podívat...

Ten den se jely hned dva závody. Oba dva byly štafety - první chlapců a druhá dívek. V prvním závodě si kluci vedli od samého začátku skvěle, drželi se mezi 3. a 4. místem. Nakonec si vybojovali 3. místo a medaili tedy získali.

Ve druhém závodě se holky také nenechaly zahanbit. První závodnice jela od začátku na špici, po drobných potížích se zbraní se však s umístěním trochu posunula. Naštěstí měla dobré společnice, které zachránily poslední závod

juniorské zimní olympiády a získaly tak bronzovou medaili.

Naším reprezentantům se na závodech vedlo velice dobře, získali několik medailí a my na ně můžeme být hrdí, že nás tak úspěšně reprezentovali.

U ZÁPISU

Mgr. Marie Budíková
Mgr. Markéta Součková

S VČELÍMI MEDVÍDKY

Zápis nanečisto

Ve čtvrtek 23. ledna 2014 uspořádala naše škola již tradiční přípravu k zápisu pro budoucí prvňáčky. Akce byla

jednou z dílků stavebnice z celoročního programu Školáček a děti si na ní mohly v klidu za doprovodu rodičů zkusit,

co je při opravdovém zápisu čeká.

Protože naše budoucí prvňáčky budou provázet školním rokem postavičky Čmely s Brundou a jejich příběhy, i tuto akci malí čmeláčci zpestřili a za dobře odvedenou práci dětem rozdávali medaile s postavičkami jejich zvířecích kamarádů.

Rádi jsme také přivítali paní učitelky z mateřských škol, které se přišly podívat jak na průběh této akce, tak i na práci budoucích školáků.

Děkujeme dětem z 5.A za milou pomoc a stejně tak žákům z 8.A za krásnou výzdobu.

Zápis do prvních tříd

6. února 2014 jsme v naší škole přivítali rodiče s dětmi, které se přišly zapsat do budoucích prvních tříd. Zápis probíhal v duchu předchozích setkání se včelími medvídky. Děti provázeli školou i hracími místnostmi budoucí spolužáci z druhého stupně v kostýmech a krátili jim čekání na samotný zápis.

Po předchozích setkáních bylo vidět, že dětem nedělá problémy plnit úkoly a odpovídat na naše otázky. Všechny si jako zaslouženou odměnu odnesly krásné dřevěné medaile, papírová zvířátka a perníkové tužky, které jim paní učitelky na-zdobily. Na všechny děti se těšíme při příštích plánovaných setkáních, děkujeme za hezkou účast a věříme, že se děti teď budou do první třídy už jen těšit.

ADOPCENÁ DÁLKU

Mgr. Pavlína Poláčková

VŠUDE TAM, KDE JE ČLOVĚK, JE MÍSTO PRO DOBRÝ ČIN

Pozdrav z indické Karnatáky přišel na počátku prosince 2013 a nechybělo v něm samozřejmě vánoční a novoroční přání. Následovaly informace o Kiranově studiu a aktivitách s ním spojených. Některé pasáže z Kiranova dopisu:

Ohledně mých studií - jak víte, čekal jsem na výsledky testů Bachelor of Education (učitelský bakalář). Konečně přišly. Jsem nesmírně rád, že jsem test zvládl a připojil jsem se k vládní škole pro Bachelor of Arts (bakaláře se zaměřením na umění). Přejte mi hodně štěstí.

Hrozně rád jsem se účastnil jednodenního tábora. Byl jsem šťastný, když jsem potkával pracovníky společnosti a mnoho svých kamarádů. Hráli jsme spoustu her, učili jsme se písničky a poté jsme soutěžili v různých soutěžích. Odpoledne jsme se bavili o zajímavých návycích, které nás budou udržovat šťastné, jako například modlení, meditace a pravidelné každodenní cvičení. Tyto návyky nám dodají dobrou náladu, energii a nadšení na celý den.

Měli jsme příšerné monzuny s neočekávanými důsledky. Myslím, že jste viděli televizní zprávy týkající se tragédií, které nastaly v severní Indii. Byl jsem vyděšen, když jsem viděl masy povodňové vody, jak strašně ničí přírodu. V našem státě (Indie nemá kraje, dělí se na malé státy) to také nebylo příjemné. Na pobřeží, ale také ve vnitrozemí způsobil silný déšť povodně. Ztráty byly obrovské, takže se letošní rok nedá čekat lepší úroda.

Ceny za jídlo tak stále zůstávají vysoké. Naštěstí v našem okolí pršelo bez větších následků, takže jsme vděční alespoň za to. Ještě jednou posílám vánoční a novoroční pozdravy vám všem a velmi se těším na váš dopis.

Kiran Kumar

Odpověď na tento dopis odešla na počátku ledna tohoto roku a obsahovala informace o různých aktivitách, které se na naší škole uskutečnily od počátku tohoto školního roku. Součástí bylo i přání k 19. narozeninám, které Kiran oslavil 14. ledna. Jako dárek dostal dvě knihy – jednu o Vysočině a druhou o českých lázeňských městech – obě v anglickém jazyce, který se učí, takže doufáme, že přinejmenším potěšily...

SOUTĚŽ

S VYSOČINOU BEZPEČNĚ NA INTERNETU

Co všechno víš o nástrahách na internetu? Jaké jsou tvé IT znalosti?

V úterý 11. února 2014 se pětičlenná skupina žáků 9.C v doprovodu paní učitelky Svobodové vydala do našeho krajského města Jihlavy. Konalo se tam krajské kolo soutěže S Vysočinou bezpečně na internetu...

Ale nyní se vraťme na začátek. Vše začalo registrací celé třídy 9.C do zmíněné soutěže a postupným vyplňováním soutěžních otázek v daných termínech. Nakonec pět z nás dostalo e-mail od pořadatelů, ve kterém stálo, že postupujeme do krajského a zároveň posledního kola této soutěže. Pak už zbývalo jen dostavit se na místo konání.

Autobusem jsme se dopravili do Jihlavy, dorazili na místo určení a soutěž mohla začít. Jako první nás uvítal hejtman Kraje Vysočina, uvolnil celou atmosféru a dvěma členům naší skupinky se zapsal do paměti. Jako první jsem to byla já, jelikož jsem podle něj měla utrápený výraz (ne, neměla ☺), a proto jsem byla jeho první „obětí“. Druhý člověk, kterému se při vzpomínce na tuto soutěž vybaví pan hejtman, je naše paní učitelka. Abych to vysvětlila... Pan hejtman jen tak při odchodu prohlásil, že pokud by někdo chtěl, podepsal by mu soutěžní tričko. Asi nečekal, že by někdo mohl mít zájem. Opak byl pravdou. Paní učitelka Svobodová neváhala a využila situace, a tak panu hejtmanovi nezbylo nic jiného,

než aby tričko opravdu podepsal. Slovo hejtmána je přece slovo hejtmána ☺.

Ale teď se vraťme k samotné soutěži. Jako první svoje soutěžní práce předváděli zástupci z kategorie středních škol. Tam soutěžili celkem čtyři studenti. Jejich práce byly v rámci možností pěkně udělané i prezentované.

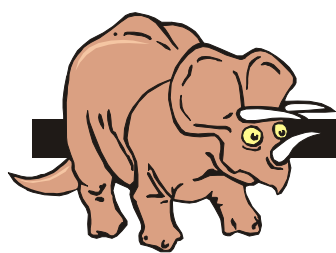
Po male přestávce jsme přišli na řadu my. Postupně jsme se všichni vystřídali. Nechci nás chválit nebo tak, ale naše práce byly někdy srovnatelné, až skoro možná lepší než práce některých středoškoláků. Nutno ale dodat, že každý si s tím nějakou práci dal a určitý čas nad tím strávil. Takže každý vlastně vyhrál už tím, že postoupil a krajského kola se zúčastnil.

Po skončení prezentace prací jsme měli hodinu a půl volno, a proto přišel na řadu Citypark. Tam si každý našel, co bylo jeho srdci nejbližší, a v určený čas jsme se společně vrátili na vyhlášení výsledků soutěže. V naší kategorii jsme získali opravdu dobrou umístění. Na krásném druhém místě s cenou v podobě mobilního telefonu se umístil Radim Zítka. Za ním, tedy na třetím místě, se umístila Anička Obrová s cenou v podobě stolní hry ruleta. My ostatní jsme byli za nimi. Myslím, že si výhru zasloužili už díky vysokému počtu bodů z prvního kola.

Naším vítězům gratuluji a děkuji za naši skupinku paní učitelce Svobodové za úžasný doprovod.

Marie Novotná, 9.C

2. ČÁST

Mgr. Petr Smékal

TAJEMNÁ

PREHISTORIE

SEZNAMTE SE S PRAVĚKÝMI ŽIVOČICHY, O KTERÝCH VĚDA MLČÍ

V tomto díle se opět seznámíme se dvěma živočichy, kteří kdysi brázdili povrch naší planety, a jeden z nich dokonce vyhynul v době relativně nedávné. Tentokrát se ponoříme pod hladinu moří a oceánů a uvidíme, co tam na nás čeká...

Žralok vrtákonosý (*Carcharhinus sroubovitus*)

- Délka 4-6,5 m
- Váha 500-1000 kg
- Potrava drobní korýši, škeble, ryby

Každý z nás jistě zná žraloka bílého (lidožravého) nebo žraloka kladivouna. Ale kdo z vás už slyšel o žraloku vrtákonosém?

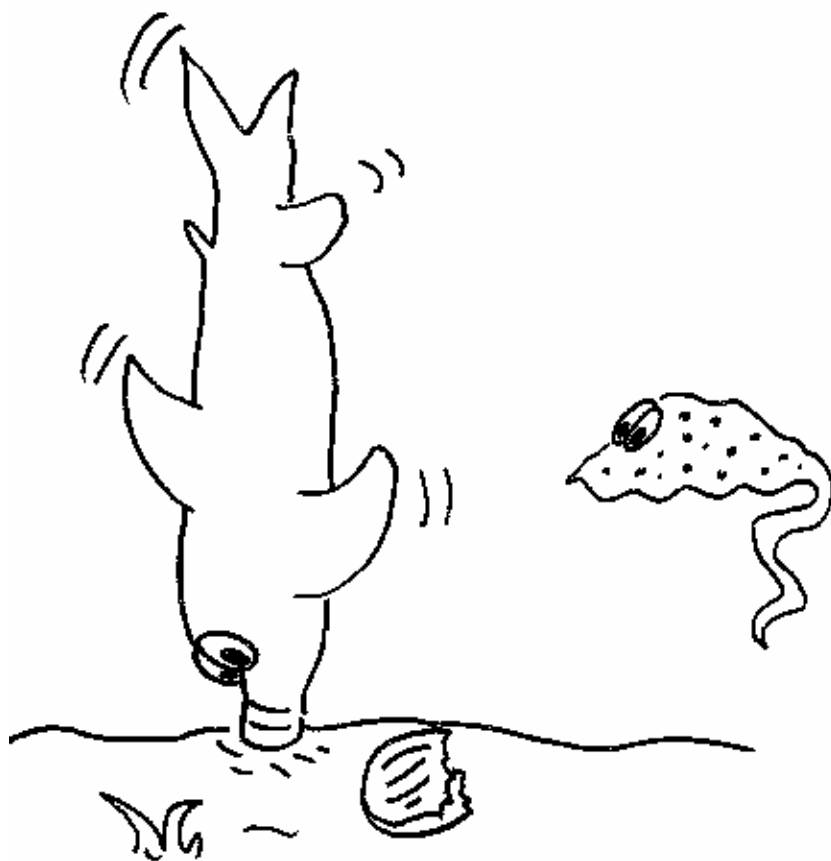
Zřejmě nikdo. A proč? No protože se tak vymyká běžným žralokům, že jej vědci před veřejností tají. Mají také

proč. Tento žralok žil ve všech oceánech světa ještě na konci doby ledové a vyhynul společně s mamutem a srstnatým nosorožcem.

Někteří odborníci dokonce tvrdí, že žije i dnes. Je ale velice vzácný. V roce 1985 byla na břeh v Austrálii vyplavena mrtvola žraloka, který se mu velice podobal. Tak kdo ví...

Tento žralok měl velice nezvyklý čenich. Celý jeho nos byl z velice tvrdého materiálu, jako jsou rohy nosorožců. Tento „šroub“ mu sloužil k doložení potravy z mořského dna.

Nejprve si vyčenichal místo, kde je pod mořským dnem skryta nějaká ta dobrůtka. Potom se kolmo postavil nad dané místo a zajel nosem do písku. Velice rychle se roztočil dokola a za chvíli už měl venku překvapenou škebli nebo rejnoka.

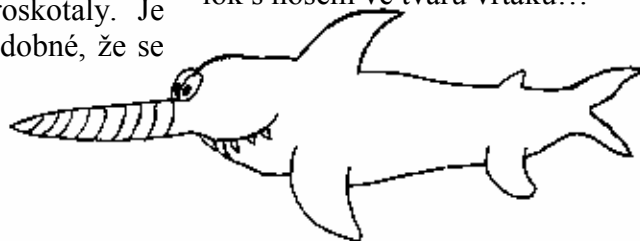

Při prvním objevu zkamenělého žraloka si vědci mysleli, že „vrtákem“ dělal díry do velryb a že je potom požíral, ale nálezy zbytků potravy v žaludku je z tohoto omylu vyvedly. Žralok měl mozek uložený ve zvláštní kapalině, která zajišťovala, že se mu při vrtání nemotala hlava a nebylo mu špatně. No představte si, kdyby

dovrtal dno a potom nemohl kořist pozřít, protože by se mu motala hlava, a nebohý žralok by vrážel hlavou do dna všude okolo.

Na začátku 19. století byly nalezeny lodě, které měly v trupu velké kruhové díry a jen tak tak neztroskotaly. Je více než pravděpodobné, že se

staly terčem útoku právě žraloka vrtákonosého. Zřejmě ucítil vůni soleného masa, které měli námořníci ukryté v podpalubí, a chtěl se k této mňamce dostat. Dá se tedy předpokládat, že se někde u dna oceánů točí dokola žralok s nosem ve tvaru vrtáku...

Chobotnice všestranná (Octopus kutilus)

- **Rozpětí chapadel** až 2,5 m
- **Váha** 20-30 kg
- **Potrava** ryby, ostatní chobotnice

Chobotnice všestranná byla velice inteligentní a výjimečný tvor. Žila v době před 25 tisíci lety. Nálezy chobotnic nejsou časté, protože nemají kostru a nemá se tak co zachovat. Naštěstí se občas nějaká ta mrtvá chobotnice nechala zasypat bahnem, a tak se zachovaly její zkamenělé otisky.

Každý člověk ví, že chobotnice a sépie ze sebe v okamžiku napadení vypustí barevný inkoust. Ten zmate nepřítele tak, že zaútočí na barevnou vodu, a daný hlavonožec má možnost rychle zmizet. Chobotnice všestranná má kromě tohoto inkoustu i další způsoby, jak nepříтели zmizet.

Na povrchu chapadel má kromě tradičních přísavek na lovení kořisti malá zrcátka. Ta jí slouží jednak pro nalákání malých rybek, jednak pro obranu. Ryby jsou zvědavé a blýskavá zrcátka je lákají k sobě a po-

tom, když zjistí, že je to past, je už pozdě. Když chobotnici napadne dravec, nastaví zrcátka tak, aby se od nich odráželo slunečko přímo do očí protivníka. Dravec je na chvíli

tek z chapadel dělali ozdoby, a dokonce je používali jako platidlo.

Největší ranou ale bylo to, že se do oblasti největšího výsky-

oslepený a zmatený a milá chobotnice frnkne do úkrytu.

Chobotnice všestranná bohužel vyhynula, a tak o jejím dalším životě více nevíme. Snad jen to, že k jejímu vyhubení nejvíce přispěli lidé, kteří si ze zrcá-

tu chobotnice všestranné dostal žralok stračí. Žraloka blýskavá zrcátka lákala a přitahovala, a tak se nakonec vylepšení chapadel stalo záhubou pro celý rod tohoto zajímavého hlavonožce.

ŽÁKOVSKÁ KNIHOVNA

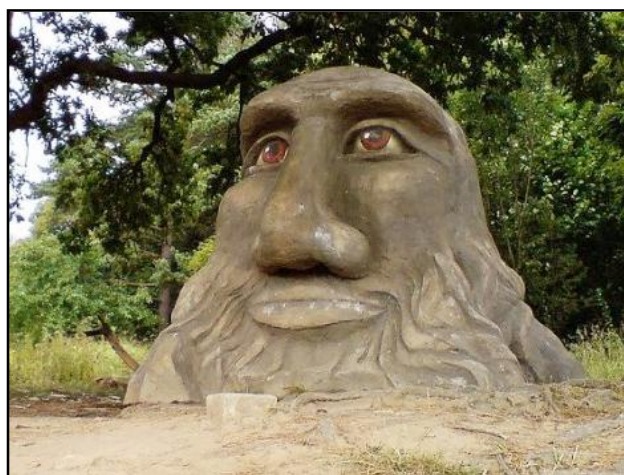
Mgr. Pavlína Poláčková

MALÝ PRŮVODCE VELKÝMI SOCHAMI

Malý průvodce velkými sochami Michala Olšika pokračuje druhým dílem. Minule jsme se rozloučili pohledem na Káně u hotelu Askino - Horník v katastru obce Tři Studně, dnes navážeme Žďárem nad Sázavou a jeho blízkým okolím. Sochy a sousoší budou tentokrát řazeny chronologicky podle doby svého vzniku a pro ty, jenž neudělají bez GPS ani krok, přidávám ještě přesné souřadnice....

- První vytvořená socha – **Mamlas** (GPS: 49°34'36.195"N, 15°55'8.548"E), je z roku 2005. Trůní si u žďárského Starého Dvora a dojdeme k ní buď úvozem od Klafaru, nebo Dvorskou ulicí od zámku rodiny Kinských.

- Socha hlavy **Mamuta** (GPS: 49°34'3.049"N, 15°52'51.581"E) se nachází od července 2006 u obce Hamry nad Sázavou v malebném údolí řeky Sázavy pod Rozštípenou skálou.

- Z téhož roku je i socha s názvem **Kůň** (GPS: 49°33'44.483"N, 15°54'25.287"E) vytahující povoz z bahna, která se nachází v obci Hamry nad Sázavou u jezdeckého klubu Na Ranči.

- V Hamrech nad Sázavou navštívíme ještě jednu sochu – křížence šneka s žábou neboli **Hamroně** (GPS: 49°34'2.365"N, 15°54'49.422"E). Najdete ji

při cestě ze Žďáru směrem na Hamry nad Sázavou – Najdek. U benzinové pumpy odbočíme doprava a socha je umístěna napravo od silnice a cyklostezky.

- Pátá v pořadí je socha z roku 2008 – **Rak** (GPS: 49°36'57.851"N, 15°52'1.455"E) na břehu rybníka Jordán v centru obce Račín – ze Žďáru se musíte vydat směrem na Polničku.

- Za dalšími „obry“ vyrazíme k hotelu U Hrocha v obci Škrdlovice (ze Žďáru po silnici I/37 směrem na Vojnův Městec). Sousoší **Hroši** (GPS: 49°38'2.567"N, 15°55'48.501"E) se nachází přímo před jeho vchodem.

- **Hraniční kámen** (GPS: 49°35'29.823"N, 15°55'52.693"E) – sousoší, slavnostně odhalené 6. listopadu 2009, symbolizuje hranici Čech a Moravy, i když se přímo na historické zemské hranici nenachází. Socha orlice hlídá moravské a socha lva české území, mezi nimi je umístěn hraniční kámen. Sousoší najdeme nedaleko Pílské nádrže - ze Žďáru směrem na Polnič.

- Pro dnešek poslední navštívenkou bude **Želva** (GPS: 49°30'3.663"N, 15°59'55.550"E). Pravda, musíme se pro tentokrát ze Žďáru vydat opačným směrem, tedy na Ostrov nad Oslavou. Za obcí Sazomín odbočíme doleva a dojedeme do Obyčtova, kde právě v tamním parku nedaleko kostela Navštívení Panny Marie, který má, představte si, také půdorys želvy a navrhl ho slavný architekt Jan Blažej Santini – Aichel, sochu najdeme.

Pokud vás putování za sochami zaujalo, nenechte si ujít jeho další pokračování, které bude součástí dalšího pučlíkovského čísla...

TITUL ŠKOLA UDRŽITELNÉHO ROZVOJE POČTVRTÉ

Naše škola získala již počtvrté titul Škola udržitelného rozvoje, tentokrát na období let 2014-2016.

Tento titul propůjčuje Klub ekologické výchovy vždy na dva roky a jeho obhájení spočívá v průběžné a systematické činnosti školy v oblasti environmentálního vzdělávání, v ekologických aktivitách i ekologickém provozu školy.

Na získání titulu se tedy více či méně podílejí všichni zaměstnanci a samozřejmě žáci. Všem, kteří přiložili ruku k dílu, patří velký dík...

Mgr. Martina Janíčková

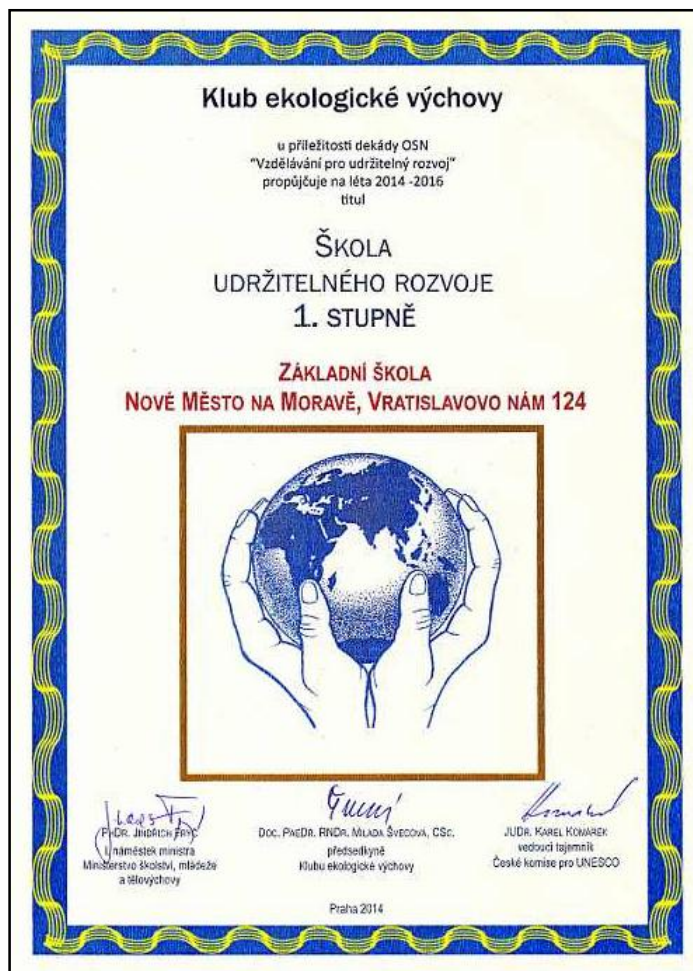
MAZLÍCI, MAZLÍČCI A VYMAZLENCI

Ekologicko přírodopisná praktika se v únoru nesla v duchu chovatelství. Žáci se seznamovali se zásadami chovu domácích mazlíčků i hospodářských zvířat a při této příležitosti si donesli názorné ukázky „vlastního chovu“.

Seznámili ostatní s péčí o domácí zvířata, poradili, jak pečovat o jejich srst, peří, čím krmit, jak často měnit podestýlku a podobně. Vyučováním se neslo spokojené pohvizdování a „brebentění“ andulky Pepíka, nervózní podupávání králíka a neustálé šramocení křečků Hrabíka a Nesquicka.

Bylo to příjemné zpestření výuky...

Mgr. Martina Janíčková

NEJDELEŠÍ ZIMNÍ SPÁNEK

Pokuste se správně označit stopy zvířat a podle nich vyluštit tajenku – jejím obsahem je název živočichů, kteří upadají do zimního spánku na devět měsíců, takže více než tři čtvrtiny života prospí...

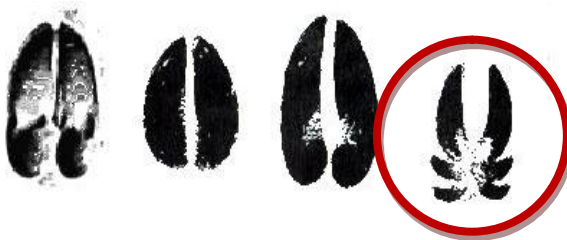
1.

- a) liška **LA**
- b) pes **SV**
- c) kočka **KŘ**

2.

- a) jelen **E**
- b) srna **SI**
- c) kanec **I**

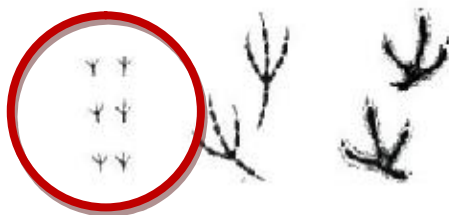
3.

- a) kachna **ČE**
- b) bažant **ŠT**
- c) koroptev **C**

4.

- a) tetřev **K**
- b) vrabec **I**
- c) vrána **E**

zpracovala Pavla Pejchalová, 9.A

EKOINSPEKTOR

Pokud máte dost odvahy a vstoupíte po velké přestávce do 8.B, pak se vám s téměř stoprocentní jistotou naskytne obrázek podobný tomu, co zachytil náš ekoinspektor...

Zdraví a životu nebezpečno!!!

DŘEVOKRAJ

V rámci ekologicko přírodopisných praktik žáci 7. ročníku navštívili výstavu Dřevokraj v Horáckém muzeu. Jak už název napovídá, téma bylo jasné - dřevo.

Obhlédli jsme šindelovou střechu muzea i všechny vystavené exponáty, jejichž společným jmenovatelem bylo právě dřevo. Postupně jsme tak prošli expozicí od forem na máslo přes tkalcovský stav až k lyžím.

Žáci si zkusili ve staré malotřídce krátkou výuku o vlastnostech různých dřevin a nechyběla ani praktická ukázka ručního řezání polínek.

Návštěva se nám moc líbila.

Mgr. Martina Janíčková

UHODNETE ZVÍŘE?

Podle stručné charakteristiky zkuste uhodnout, o kterého živočicha se jedná. Žádné hluboké znalosti potřebovat nebudete, stačí se jen soustředit...

- Žiju na severním pólu, mám bílou hustou srst, která mě spolu s mými tukovými zásobami chrání před krutými mrazy...
- Můžete mě najít na severním pólu. Patřím do podřádu ploutvonožců. Pokud jsem samec, jsem obrovité zvíře s mohutnými kly...
- Tam, kde žiju, je jižní pól. Jsem nelétavý pták, který svá křídla používá k plavání pod vodou, aby získal svoji potravu...
- Dokonce i spím pod vodou a jen pro nádech v pravidelných intervalech vyplouvám na hladinu. Pod vodou dokážu zůstat až 45 minut. Aktivní jsem ve dne i v noci a pod vodou se orientuji nejen zrakem, ale i sluchem. Většinou se živím rybami, hlavonožci a kraby...

Řešení: lední medvěd, mrož, tučňák, tuleň

Tereza Benešová, 9.A

• Koncem loňského roku Sdružení Krajina vybudovalo dvě tůně pro obojživelníky v lokalitě Doliny. Jedná se o soustavu pod-máčených luk nedaleko Jiříkovic o výměře cca 4 ha. Sdružení Krajina o lokalitu dlouhodobě pečuje.

• Slůňata, která se slonici narodí do jejich devatenácti let, mají třikrát větší šanci dožít se samostatnosti než ta, která se narodí slonicím v pozdějším věku. Slonice, které se stanou matkami v raném věku, ale dříve umírají.

• Čína otevřela ekologický letištní terminál. Zalévá a splachuje se v něm dešťovou vodou. Sám vypadá jako letadlo a další letadla na něm přistávají. Futuristický letištní terminál postavený v čínském městě Šen-čen podle návrhu italských architektů stál více než miliarda eur, v budoucnu ale peníze ušetří. Využívat se v něm totiž bude solární energie i dešťová voda.

Podle www.sdruzenikrajina.cz, www.ekolampov.cz
a www.ekolist.cz připravily Ekodrbny

www.terezanet.cz

ANKETA

1. Co by se dalo nového pořídit do relaxační místnosti?
2. Jak by se mělo v relaxační místnosti odpočívat?
3. Jak dlouho by měla být relaxační místnost otevřena?

Václav Sláma, 8.A

1. Wi-fi.
2. V klidu.
3. Celou dobu.

Veronika Šolcová, 5.B

1. Houpačka.
2. V klidu.
3. Celou dobu.

Denis Jano, 8.A

1. Koberec.
2. V klidu.
3. O velké přestávce, ráno a ve volné hodině.

Richard Bílý, 4.A

1. Sedací souprava.
2. V klidu.
3. Každou přestávku.

Tereza Oravcová, 5.A

1. Houpačka.
2. Aktivně.
3. Každou přestávku.

Lenka Bukáčková, 8.C

1. Wi-fi, míče.
2. Jak je to teď.
3. Pořád.

Mgr. Erika Oravcová

1. Něco nerozbitného, počítače.
2. Rozdělit klidovou část a hrací část.
3. Jen některé přestávky.

Pavel Kubík, 8.A

RECITAČNÍ SOUTĚŽ

10. února 2014 se shromáždilo v kreslárně naší školy 35 dětí a 20 dospělých. Uplynul rok a opět proběhlo školní kolo recitační soutěže. Po přivítání všech účastníků zazněly verše různých autorů, nejčastěji Jiřího Žáčka, Jaroslava Seiferta, Miloše Kratochvíla a Pavla Šruta. Žákyně 5. ročníku přednesly i prózu.

Velký obdiv a údiv na tvářích publika vyvolal výkon žákyně 2.A Elišky Skuhrovcové, která zarecitovala zcela jistě a bezchybně celou báseň Františka Ladislava Čelakovského Toman a lesní panna. Eliška byla také za svůj mimořádný výkon zvláště oceněna. Výborných a vynikajících výkonů bylo mnoho, a tak se paní učitelky

z poroty musely chvíli radit. Tuto chvíli strávily děti společně zábavnou formou.

Následovalo vyhlášení nejlepších recitátorů. Na postupových 1. místech stáli a radovali se: Jakub Miko z 1.B, Magdaléna Machová z 2.B, Leontýna Oravcová z 3.B, Jolanka Hor-

váthová ze 4.B a Eva Mošnerová z 5.B. Blahopřejeme!

Všem, kteří s námi tuto část odpoledne trávili, patří velké poděkování za skvělou atmosféru. Postupujícím do obvodního kola přejeme dobrou paměť, žádnou trému, krásný hlas a pěkné umístění.

ŠPLHÁM, ŠPLHÁŠ, ŠPLHÁ... NA TYČI

24. února 2014 se opět utkalo mnoho zdatných šplhavců z naší školy se svými vrstevníky z 2. ZŠ v okrskovém kole soutěže ve šplhu na tyči, které pořádala naše škola. V odpoledních hodinách se tělocvična zaplnila soutěžícími dětmi a doprovodem, který tvořili rodiče, prarodiče a kamarádi.

Po nastoupení 33 dívek a 28 chlapců byla všem vysvětlena pravidla sportovního klání. Sportovní pozdrav vše zahájil a postupně šplhali dívky

i chlapci a přítomné paní učitelky sledovaly výkony doslova s očima na stopkách. Diváci fandili svým favoritům nadšeně a s obdivem.

Pro některé děti byla soutěž zkušeností a pro jiné motivací. Vždyť mnozí se začali věnovat nácviku šplhu na tyči teprve

nyní při vstupu do školy. Příjemné je zjištění, že v mimořádné kategorii 1. tříd zvítězila Nina Šinclová a Martin Dvořák, oba z 1.A. Dále blahopřejeme k prvním místům Heleně Šenkeříkové ze 3.B a Martinu Krškovi ze 3.A, Magdě Dvořákové ze 4.A, Elišce Oravco-

vé z 5.A a Lukáši Krejčímu z 5.B.

Všem, kdo našli odvahu, sílu a čas si poměřit síly v této disciplíně, děkujeme. A ostatním přítomným patří také dík za veškerou podporu a pomoc malým závodníkům.

Mgr. Pavlína Poláčková

KARNEVAL

A LASEROVÁ SHOW

Čas masopustních radovánek je pro letošní rok už minulostí. Týdenní koblížkový maratón absolvovalo bezmála 300 dětí. Nechyběli na něm předškoláci z MŠ Tyršova a Drobného, přišla i řada rodičů a prarodičů se svými dětmi či vnoučaty. „Za vlast“ padlo celých 20 kg mouky, takže nadýchaných a voňavých koblížků se usmažilo nepočítaně.

Veselo, barevno, tanečně i soutěžně bylo na úterním karnevalovém odpoledni 4. března 2014. Na 150 „maskovaných“ dětí bravurně zvládl dýdžej David Hamerský, jehož závěrečná úžasná laserová show bezesporu téměř všem přítomným vyrazila dech.

Poděkování patří obecně prospěšné společnosti MAS Zubří země, která celou akci finančně podpořila, paní Janě Vodičkové ze sdružení rodičů, která každé odpoledne pomáhala při pečení, členům Ekotýmu a školního časopisu Puclík i všem ostatním, díky nimž se celá akce tak pěkně vydařila.

První třídy naší školy mají za sebou první půlrok školní docházky. A když se zeptám dětí, co je ve škole nejvíce baví, nikdy nezapomenou říct: „Angličtina!“ My se ji totiž neučíme - my si s ní hrajeme. Mnohé z dětí navazují na práci z kroužků v předškolním vzdělávání a my - stejně hravě, i když jinou formou a s využí-

tím interaktivních tabulí a velmi dobré metodické opory - pokračujeme v první třídě.

Hrami, písničkami, dramatizací a obrázky nás provázejí plyšoví maňasci kocoura Otta a dvou myšek, které žijí ve Šťastném domě se třemi dětmi a jejich rodiči. Vodí nás do světa hraček, čísel, barev, do světa dětských her a myších

lumpáren. Děti se touto cestou učí, i když o tom vlastně ani nevědí. A to je cílem tohoto kroku - připravit je na bezstarostný přestup do vyšších ročníků, kde se k hrám přidá i první čtení a psaní.

Malým školáčkům přejeme, aby je láska k jazykům neopustila a jejich výuka pro ně byla vždycky hezkou vzpomínkou.

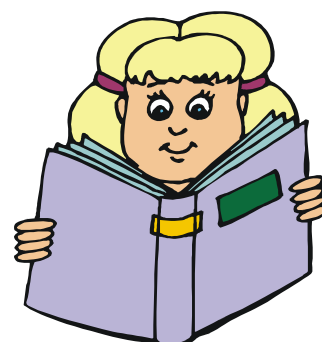
UŽ ČTU SÁM

PaedDr. Miroslava Kotovicová

V prvních třídách jsme se domluvili, že si děti do školy přinesou libovolnou knížku, kterou mají rády a ze které si doma čtou. Následující den paní učitelky nevěřily vlastním očím. Každý chtěl přečíst úryvek a pochlubit se. Žánr byl

různorodý - od komiksů přes knihy prvního čtení jsme se dostali až k mořím a do hlubin oceánů.

Víme, že máme děti šikovné. Díky genetické metodě čtení, kterou při vyučování používá-

me, čtou přiměřené texty psané velkými tiskacími písmeny již před Vánocemi. V dalším období plynule přechází ve čtení na texty psané malými písmeny abecedy. Čtou s nadšením a hrdostí na to, co všechno už

za jedno pololetí ve škole zvládly. Pro nás vyučující je to signál, že je čas vzít malé žáčky poprvé do knihovny nejen za krásným programem, ale tentokrát i jako čtenáře prvních zapůjčených knih. Cílem není

přečíst celou dětskou knihovnu, ale najít a udržet v těch nejmenších lásku ke knihám a podpořit tak přirozenou dětskou zvědavost. Věříme, že jim k tomu poskytujeme dobrý start.

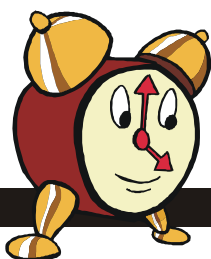
ČAJ O PÁTÉ

Mgr. Jaroslava Truksová

Ve čtvrtek 20. února 2014 se v pět hodin zaplnila třída 2.A dětmi a těmi, kteří je doprovázeli. Ti všichni přijali pozvání na čaj o páté.

Ač venku panovalo spíš jarní počasí, čekala na hosty pohádka O sněhové vločce, vánice a sánkování. Také si zasoutěžili ve sběru sněhových vloček a společně se potom dali do vyrábění zimních kulíčků - no, spíš kulíšků. Přitom samozřejmě popíjeli čaj, povídali si a na závěr si děti odnesly malinkou odměnu za svoji práci.

Mgr. Jaroslava Truksová

NETRADIČNÍ VYUČOVÁNÍ VE 2.A

HODINY, HODINY, HODINY...

V úterý 14. ledna 2014 bylo celé vyučování ve 2.A zaměřeno na hodiny a vše s nimi spojené. V matematice jsme se učili jednotky času a počítali hodiny. V českém jazyce jsme pracovali s básničkou o hodinách, vyhledávali jsme v ní

druhy vět, samohlásky a souhlásky. Také jsme četli pohádku O líných hodinách a zbrklém budíčku.

V prvouce jsme si povídali o tom, na co lidé nemají čas a proč. Snažili jsme se najít řešení, aby času bylo víc. A na

co čas podle dětí nezbývá? Na hraní, výlety, kamarády... ale někdy také na mazlení a lásku.

A ta řešení? Rychleji vypracovat domácí úkoly, nevysedávat u počítače, rodiče by si nemuseli práci nosit domů, nepracovat o víkendech, vzít si dovolenou...

Také jsme se učili určovat čas na papírových hodinách, a protože všichni pěkně pracovali, tak nám vyšel čas i na zábavu. Společně jsme se podívali na pohádku Jak Křemílek a Vochomůrka měli hodiny se zlou kukačkou.

Poslední hodinu ve výtvarné výchově jsme si prohlíželi různé druhy hodin a děti zkusily hodiny navrhnout a namalovat.

SLAVNOSTNÍ POLOLETNÍ DEN

Tak je za námi 1. pololetí letošního školního roku. 30. ledna 2014 se rozdávalo pololetní vysvědčení a ve 2.A jsme tento den trávili opět trochu netradičně. První hodinu ve slohu si děti losovaly kamaráda, kterému měly za úkol vyrobit vysvědčení. Každý se tak na chvíli proměnil na pana učitele nebo paní učitelku. Nehodnotily se jen předměty,

jako je český jazyk nebo matematika, ale třeba také pomoc kamarádům, úsměv a pod.

Někteří přidali i slovní hodnocení. Matematice vládly tento den slovní úlohy, které se týkaly počítání chlebíčků, chutůvek a dalších dobrot. No, některým se už během počítání sbíhaly sliny, však se svačino-vá přestávka blížila!

Během ní děti vyráběly obložené chlebíčky, jednohubky apod. Po přípravě malého rautu došlo také na bouchání šampaňského. Zde se zapotila zejména paní učitelka - hlavně nikoho netrefit špuntem, nezničit osvětlení a nedej bože přístroj na interaktivní tabuli! Poté jsme si vzájemně přitukli, popřáli si hodně úspěchů do

dalšího pololetí a konečně se pustili do jídla. Pak už paní učitelka nestíhala ani fotit a měli jsme co dělat, abychom vše zvládli. Předávali jsme si svá vysvědčení, vyhodnotili jsme půlroční sbírání diamantů a zhodnotili celý půl rok. Děti dostaly povídání a dopis na prázdniny a úplně na závěr – konečně!!! – vysvědčení...

CO JE TO LÁSKA?

Tak takovouto filozofickou otázkou začínaly děti z 2.A vyučování v pátek 14. února 2014. Nezaobíraly se však jen touto otázkou, ale psaly si vzájemně srdíčkový dopis, četly a povídaly si o kamarádství a pomoci.

V geometrii při vytváření srdíčka si zopakovaly, co je bod, úsečka, přímka, ale třeba i lomená čára. A v prvouce došlo i na lásku k domácím mazlíčkům.

Všechno v tento den bylo červené, srdíčkové, dokonce i svačiny! A cože je to ta LÁSKA? Láska je pusa, mazlení, maminka, tatínek, kamarádi, nebýt na světě sám... a takové to chvění u srdíčka...

VÝSTAVA ROK NA VSI

Tereza Šebková, 7.B

Během měsíce února se šestky a sedmičky byly podívat na výstavu Rok na vsi. Ono to bylo pouze půl roku, ale nevádí, stejně to bylo moc zajímavé. Naše třída se na výstavu vypravila 19. února 2014...

Všichni jsme se sešli v průjezdu školy, doprovod naší třídy dělala paní učitelka Hnízdilová. Naším cílem se stala Horácká galerie. Když jsme došli, přivítala nás velmi milá paní, sundali jsme si bundy a potom jsme se přesunuli do místnosti, kde se konala výstava.

Expozice byla zaplněna papírovými betlémy, které vytvořil Rudolf Ludmila. K betlémům přidala malířka Kamila Skopová krásné obrázky. Ve vitrínách byl zachycený půlrok od zimy až do léta. Postupně jsme obcházeli všechny vitríny a vždy nám k tomu něco paní průvodkyně pověděla.

Viděli jsme zobrazení vynášení smrtky, slavení masopustu, slavení Velikonoc a mnoho dalších zvyků. Také jsme se dozvěděli, že lidé v minulosti brali tyto zvyky velmi vážně. Mně osobně se výstava moc líbila a dozvěděla jsem se plno zajímavých věcí.

Anna Jančíková, 6.B

TAJEMSTVÍ

ŠKOLNÍ PŮDY

Za vlády panovníka Rudolfa II. se v českých zemích shromažďovalo množství umělců, učenců a alchymistů. Rudolf II. jim zadával spoustu nelehkých úkolů – například vyrobení umělého člověka – golema, objevení nápoje nesmrtnosti, ale i málo známé objevení elixíru moudrosti.

Jeden z králových oblíbených alchymistů a zároveň učitel chemie na novoměstské škole František Kysličník se již spoustu let snažil tento elixír moudrosti vyrobit. Vždy po

ně dostavil úspěch. Elixír moudrosti spatřil světlo světa!

František Kysličník si ihned odlil část elixíru a připravil si vzorek, který měl následujícího dne předvést vědecké společnosti

telů začal měnit. Na těle mu začala vyrůstat srst, prodloužily se mu ušní boltce a nos a na hlavě se mu jeho vlasy – doposud ostříhané na ježka – začaly měnit na hustou, bujnou hřívu, která zanedlouho sahala až do pasu. Všichni přítomní se zděsili, ale než stačili cokoli udělat, Hugo vyskočil z okna a zmizel v místních lesích...

A co se vlastně stalo? V Hugově aktovce byla opravdu nalezena lahvička od vzorku elixíru. Ukázalo se, že elixír skutečně funguje, ale že má neočekávaný vedlejší účinek. Hned po této zkušenosti odnesl František Kysličník elixír moudrosti na školní půdu a dobře ho tam skryl.

A tak se stalo, že tam ten elixír leží dodnes a čeká, až si ho někdo vyzvedne. Ovšem po nemilé zkušenosti s Hugem je žákům přísně zakázáno půdu navštěvovat.

A jak to bylo s Hugem? Ten se proměnil v horáckého hejkala! Dodnes běhá po zdejších lesích a v podvečer a v noci volá na kolemjdoucí: „Héééj, hej, hej!!!“ a nahání jim strach. Nikdy na jeho volání neodpovídejte, jinak vám skočí na záda a už se nikdy nepustí!

a samotnému Rudolfovi II. v Praze. Jaké však bylo jeho překvapení, když si ráno přišel pro vzorek do kabinetu a lahvička byla pryč! Nastalo veliké pátrání. Byli vyslýcháni žáci i učitelé všech ročníků. Nejvíce podezřelý byl všem známý zlý výrostek Hugo ze 6.B.

Při výslechu tohoto žáka se začaly dít neuvěřitelné věci. Hugo se náhle před očima uči-

vyučování zůstal sám ve třídě, míchal kapaliny různého druhu a prováděl všelijaké pokusy, aby přišel na jeho skutečné složení. Po mnoha letech namáhavého bádání se koneč-

ŠKOLNÍ SBĚR

Mgr. Pavlína Poláčková

PRŮBĚŽNÉ VÝSLEDKY

Druhý poločas našich letošních sběrových aktivit je už v plném proudu. Čtvrté výběrové kolo starého papíru dopadlo báječně, zbývají poslední dvě, jejichž výsledek najdete na stránkách posledního letošního čísla tohoto časopisu. Průběžné výsledky sběru jednotlivých tříd najdete v následující tabulce. Údaje jsou v kilogramech.

TŘÍDA	POMERANČ	CITRON	VÍČKA PET	BATERIE	HLINÍK	CD/DVD	PAPÍR
1.A	6,50	0,40	15,00	0,00	9,00	0,00	158,00
1.B	9,40	0,30	30,40	2,00	3,00	0,00	328,50
2.A	2,00	0,00	0,00	0,00	2,10	0,00	630,50
2.B	1,80	0,20	19,00	4,70	10,20	8,00	656,50
3.A	11,00	0,00	43,00	0,00	11,30	5,00	671,00
3.B	11,00	0,00	35,00	4,20	19,30	11,10	524,00
4.A	7,65	0,65	44,30	10,10	27,20	2,10	2 330,00
4.B	16,10	1,30	28,80	4,10	12,80	0,00	1 105,00
5.A	3,90	0,20	3,50	0,60	2,45	0,00	423,00
5.B	6,60	0,30	22,50	12,70	15,20	0,04	718,50
1. stupeň	75,95	3,35	241,50	38,40	112,55	26,24	7 545,00
6.A	4,80	0,00	9,00	4,20	11,40	0,00	395,00
6.B	2,60	0,00	14,10	1,75	0,10	0,00	719,00
6.C	6,60	0,05	8,90	1,60	160,10	0,00	365,00
7.A	2,00	0,00	4,30	0,00	5,10	0,00	377,00
7.B	6,10	0,05	2,00	0,00	0,50	0,00	573,50
8.A	13,70	0,00	2,50	0,40	8,40	0,30	430,00
8.B	1,80	0,00	2,20	0,00	0,30	0,00	92,50
8.C	2,90	0,00	47,10	2,70	5,90	0,10	112,50
9.A	2,50	0,00	3,20	0,10	0,00	0,00	273,00
9.B	6,90	1,50	8,50	1,00	6,10	0,00	405,00
9.C	0,00	0,00	1,40	1,40	1,40	0,00	486,00
2. stupeň	49,90	1,60	103,20	13,15	199,30	0,40	4 228,50
ředitelna	0,00	0,10	5,00	0,00	0,00	0,00	3 294,50
sborovna	2,00	0,10	1,20	1,20	5,65	0,00	374,00
družina	0,96	1,95	15,16	8,34	2,17	0,00	338,00
příznivci školy	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
jídelna	0,00	2,90	0,00	0,00	0,00	0,00	380,00
ZŠ Slavkovice	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
CELKEM	128,81	10,00	366,06	61,09	319,67	26,64	16 160,00

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

ZÁPIS PRVNÁČKŮ

Mgr. Jana Láchová

Ve čtvrtek 6. února 2014 probíhal i na naší škole zápis dětí do 1. ročníku. Letos k nám přišlo celkem 6 dětí (oproti loňským dvanácti). Zápis jsme opět pojali netradiční formou – tentokrát už jsme nebyli indiáni, ale celá budova naší školy se proměnila v království...

Nutno říci, že hereckých rolí se ujali naši nejstarší žáci a všechny paní učitelky – pomohly nám i paní učitelky ze

školky. Na zámku žil král (hrál ho Lukáš Král ☺) se svojí krásnou dcerou, které plnil vše, na co si jen vzpomněla. Chtěla

mít kočičky na hraní, měla je. Ale jak už to v pohádkách bývá, někdy se dobro musí poprat se zlem. Černokněžníci z okol-

ních hradů uvěznilí všechny královské kočky do sklepení.

Princezna byla moc smutná, proto král poprosil ostatní obyvatele o pomoc, aby zase na zámku bylo veselo. K tomu je ale potřeba hodně pomocníků, aby u černokněžníků splnili nelehké úkoly.

Jako mávnutím proutku se děti proměnily v prince a princezny a už se vydávají do tajemných hradů. Tam už na ně čeká osm přísných černokněžníků – a jen za správnou odpověď dávají do košíčku dobroty pro kočky.

Černokněžníci mají záludné úkoly – malí pomocníci musí počítat, znát barvy a tvary, poznat zvířata i rostliny, po-

chytat rybky, vystřihnout obrázek, umotat klubíčko, zavázat mašličku, poznat písmena, nakreslit kočku a ještě přednést básničku nebo zazpívat písničku.

Ač neradi, černokněžníci musí odměnit za znalosti všechny malé prince i princezny. Naplněné košíčky vysvobodí ze zajetí všechny kočky ze sklepení. Šťastný král odmění i

ostatní pomocníky – každý si odnáší jednu kočku domů. Všechny šest dětí náš zápis zvládlo na jedničku, už se těšíme, až se v září stanou žáky naší školy...

Aby se dětem lépe pracovalo, připravili si pro ně starší žáci ze 3. a 4. ročníku v rámci pracovních činností malé občerstvení. Z těsta, které udělala paní učitelka, vyválčili a vykrájeli malé kousky cukroví, ty upekli a pak obalili v moučkovém cukru s vanilkou.

A že to byla dobrota! Jen se po nich zaprášilo! I rodiče dětí si s chutí dali ke kávě pár kousků.

PODVEČERNÍ ČTENÍ

Ivana Staňková

Kdo by neznal pohádky Boženy Němcové, řeknete si. Ale náš lednový host, pan Miloš Zabloudek z průmyslové školy ve Žďaru nad Sázavou, nám ukázal, že se dají najít i takové, které moc známé nejsou...

Vzal si k nám na pomoc dva studenty - Lucii s Ondřejem a měli připraveno čtení s hádankami. Děti vždy po krátkém úryvku rozhodovaly volbou ze tří možností, jak bude děj pokračovat. Správnou odpověď se dozvěděly vzápětí a mohlo se číst dál.

Děj byl napínavý natolik, že jsme četli více než hodinu a děti ani nechtěly konec urychlit. Po sečtení bodů za správné odpovědi dostalo vítězné družstvo sladkou odměnu, kterou si však solidárně rozdělili všichni. Na závěr jsme vyhodnotili výtvarnou soutěž Čte si celá rodina.

Ve slavkovické školní družině pokračuje celoroční hra, jejímž cílem je postupné prozkoumávání neznámého domu se zamčenými pokoji. Sbíráme body za splněné úkoly, a když jich získáme potřebné množství, dostaneme klíček určité barvy. Kdo bude úspěšný, toho čeká v červnu hledání pokladu...

V prosinci jsme nemohli mít před sebou jiný pokoj než **POKOJ VÁNOČNÍ**. Odemkli jsme ho zlatým klíčkem a nadechli se vánoční atmosféry. Každý den jsme se sešli u svíčky a otvírali náš družinový adventní kalendář.

Povídali jsme si o tradicích, zvycích u nás i ve světě, o tom, co si přejeme a co si asi přejí jiné děti ve světě. Nakonec jsme se rozloučili vánoční nádloukou, při které si děti předávaly vlastnoručně vyrobené dárečky.

Leden nás pozval s fialovým klíčkem do **POKOJE DRAMATICKÉHO**. Dozvěděli jsme se něco z historie divadla a vyrobili si masky tragédie a komedie. Společně jsme přemýšleli, co všechno by měl umět herec.

Jedna naše spolužačka se nám předvedla v baletním oblečení a ukázala, co to vlastně ten balet je. Pak jsme zase zkoušeli pantomimu a muzikál, dokonce i operu. Dost nás zaujalo loutkoherectví a vyzkoušeli

jste si s maňásky, že to není jen tak – ovládat loutku, měnit hlas, mluvit nahlas, zaujmout diváky...

Nakonec jsme skládali hereckou zkoušku, kde jsme měli říct jazykolam, předvést báseň s vlastním pohybovým doprovodem, zazpívat písničku a také nakreslit, co všechno herec ke své práci může potřebovat.

V únoru jsme vstoupili do **KULTURNÍHO POKOJE**. Nejdříve jsme studovali zásady slušného chování a stolování a taky si je zkoušeli v praxi, protože někomu i obyčejné

zdravení dělá problém, nemluvě o stolování v jídelně ☺.

Potom jsme poznávali kulturní památky a zajímavosti naší země a hlavně našeho okolí. V posledním koutku zkoumaného pokoje byly naše kulturní tradice a zvyky – moc se nám hodilo, že jsme se mohli věnovat právě tradici tohoto předjarního období – masopustu.

Četli jsme si zajímavosti, učili se říkadla, promítali průvody maškar, pochovávali basy a taky sami masky vyráběli. Zkoušeli jsme tvořit masopustní klobouky a moc se nám povedly. Jen na koblížky nedošlo, škoda...

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 75 – březen 2014

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková, Mgr. Dagmar Svobodová, Karolína Švárová, Marie Novotná, Radka Křížová, Anna Truksová, Pavlína Tománková, Iva Mrkvičková, Josef Novotný, Valérie Bártová, Nina Křížová, Tereza Šebková, Beáta Dudová, Michaela Heralová, Kristina Poulová, Radka Havelková, Eva Pelikánová, Barbora Mikešová, Veronika Fialová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 75 vyšlo 13. března 2014 v nákladu 35 výtisků